

Euroopan unionin virallinen lehti

C 207

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

56. vuosikerta

20. heinäkuuta 2013

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2013/C 207/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> EUVL C 189, 29.6.2013	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2013/C 207/02	Asia C-145/13 P: Valitus, jonka Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. on tehnyt 22.3.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, aikaisemmin cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl. v. komissio, 22.1.2013 antamasta tuomiosta	2
2013/C 207/03	Asia C-165/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.4.2013 — Stanislav Gross v. Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Asia C-172/13: Kanne 5.4.2013 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	3

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/05	Asia C-174/13 P: Valitus, jonka Axitea SpA, aiemmin La Vigile San Marco SpA, on tehnyt 9.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-262/00, La Vigile San Marco SpA v. Euroopan komissio, 22.1.2013 antamasta määräyksestä	4
2013/C 207/06	Asia C-177/13 P: Valitus, jonka Marek Marszałkowski on tehnyt 9.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-159/11, Marszałkowski v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 4.2.2013 antamasta tuomiosta — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG	4
2013/C 207/07	Asia C-180/13 P: Valitus, jonka Vetrai 28 srl, aiemmin Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl, ym. on tehnyt 12.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-272/00, Barbini ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä	5
2013/C 207/08	Asia C-181/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Francesco Acanfora v. Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Asia C-184/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Asia C-185/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/11	Asia C-186/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Air Liquide Italia Spa ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Asia C-187/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ym.	7
2013/C 207/13	Asia C-191/13 P: Valitus, jonka Confindustria Venezia, aiemmin Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria), ym. on tehnyt 15.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-273/00, Unindustria ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä	8
2013/C 207/14	Asia C-194/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Esso Italiana srl v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Asia C-195/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Asia C-196/13: Kanne 16.4.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	9
2013/C 207/17	Asia C-206/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) on esittänyt 18.4.2013 — Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/18	Asia C-208/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Asia C-212/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 19.4.2013 — František Ryneš v. Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Asia C-213/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 23.4.2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa v. Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Asia C-221/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Trento (Italia) on esittänyt 25.4.2013 — Teresa Mascellani v. Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Asia C-222/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Teleklagenævnet (Tanska) on esittänyt 25.4.2013 — TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Asia C-224/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Cagliari (Italia) on esittänyt 26.4.2013 — Rikosoikeudenkäynti Sergio Alfonso Lorraila vastaan	13
2013/C 207/24	Asia C-225/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 29.4.2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire ja Marc Lacroix v. Région wallonne	13
2013/C 207/25	Asia C-227/13 P: Valitus, jonka Albergo Quattro Fontane Snc on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	13
2013/C 207/26	Asia C-228/13 P: Valitus, jonka Hotel Gabrielli srl, aiemmin Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	14
2013/C 207/27	Asia C-229/13 P: Valitus, jonka GE.AL.VE. Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	15
2013/C 207/28	Asia C-230/13 P: Valitus, jonka Metropolitan SpA, aiemmin Metropolitan srl, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	16
2013/C 207/29	Asia C-231/13 P: Valitus, jonka Hotel Concordia srl, aiemmin Hotel Concordia Snc, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	17
2013/C 207/30	Asia C-232/13 P: Valitus, jonka SPLIA on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	18

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/31	Asia C-233/13 P: Valitus, jonka selvitystilassa oleva Principessa on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	19
2013/C 207/32	Asia C-234/13 P: Valitus, jonka Albergo Saturnia Internazionale Spa on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	19
2013/C 207/33	Asia C-235/13 P: Valitus, jonka Savoia e Jolanda Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	20
2013/C 207/34	Asia C-236/13 P: Valitus, jonka Biasutti Hotels srl, aiemmin Hotels Biasutti Snc, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	21
2013/C 207/35	Asia C-237/13 P: Valitus, jonka Ge.A.P. Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	22
2013/C 207/36	Asia C-238/13 P: Valitus, jonka Rialto Inn Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	23
2013/C 207/37	Asia C-239/13 P: Valitus, jonka Bonvecchiati Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	24
2013/C 207/38	Asia C-242/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 29.4.2013 — Commerz Nederland NV v. Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Asia C-246/13 P: Valitus, jonka Manutencoop Soc. coop., aiemmin Manutencoop Soc. coop. arl ja Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl ovat tehneet 2.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä	25
2013/C 207/40	Asia C-252/13: Kanne 7.5.2013 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	25
2013/C 207/41	Asia C-254/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 8.5.2013 — Orgacom BVBA v. Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Asia C-256/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 10.5.2013 — Provincie Antwerpen v. Belgacom NV van publiek recht	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/43	Asia C-257/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Ranska) on esittänyt 13.5.2013 — Anouthani Mlalali v. CAF des Bouches-du-Rhône 27	27
2013/C 207/44	Asia C-261/13 P: Valitus, jonka Peter Schönberger on tehnyt 8.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-186/11, Peter Schönberger v. Euroopan parlamentti, 7.3.2013 antamasta tuomiosta 27	27
2013/C 207/45	Asia C-263/13 P: Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 14.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-65/10, T-113/10 ja T-138/10, Espanja v. komissio, 26.2.2013 antamasta tuomiosta 28	28
2013/C 207/46	Asia C-264/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 15.5.2013 — Provincie Antwerpen v. Mobistar NV 28	28
2013/C 207/47	Asia C-265/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt 15.5.2013 — Emiliano Torralbo Marcos v. Korota S.A. ja Fondo de Garantía Salarial 29	29
2013/C 207/48	Asia C-266/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2013 — L. Kik v. Staatssecretaris van Financiën 29	29
2013/C 207/49	Asia C-267/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2013 — Nutricia NV v. Staatssecretaris van Financiën 30	30
2013/C 207/50	Asia C-268/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Sibiu (Romania) on esittänyt 16.5.2013 — Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate 30	30
2013/C 207/51	Asia C-270/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 17.5.2013 — Iraklis Haralambidis v. Calogero Casilli 30	30
2013/C 207/52	Asia C-271/13 P: Valitus, jonka Rouse Industry AD on tehnyt 16.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-489/11, Rouse Industry AD v. Euroopan komissio, 20.3.2013 antamasta tuomiosta 31	31
2013/C 207/53	Asia C-272/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italia) on esittänyt 21.5.2013 — Equoland Soc. coop. arl v. Agenzia delle Dogane 32	32
2013/C 207/54	Asia C-276/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Pontevedra (Espanja) on esittänyt 21.5.2013 — Pablo Acosta Padín v. Hijos de J. Barreras S.A. 32	32
2013/C 207/55	Asia C-279/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 22.5.2013 — C More Entertainment AB v. Linus Sandberg 33	33
2013/C 207/56	Asia C-291/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypros) on esittänyt 27.5.2013 — Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi ja Giorgos Sertis 33	33
2013/C 207/57	Asia C-301/13 P: Valitus, jonka El Corte Inglés, S.A. on tehnyt 30.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-571/11, El Corte Inglés v. SMHV — Chez Gerard (CLUB GOURMET), 20.3.2013 antamasta tuomiosta 34	34

2013/C 207/58	Asia C-305/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 4.6.2013 — Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n selvitysmies, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA	35
Unionin yleinen tuomioistuin		
2013/C 207/59	Asia T-168/13: Kanne 18.3.2013 — EPAW v. komissio	36
2013/C 207/60	Asia T-213/13: Kanne 8.4.2013 — Square v. SMHV — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Asia T-239/13: Kanne, nostettu 23.4.2013 — Atmeh v. SMHV — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)	37
2013/C 207/62	Asia T-240/13: Kanne 25.4.2013 — Aldi Einkauf v. SMHV — Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Asia T-241/13: Kanne 25.4.2013 — Helleenien tasavalta v. komissio	38
2013/C 207/64	Asia T-242/13: Kanne 29.4.2013 — Castell Macía v. SMHV — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Asia T-249/13: Kanne 2.5.2013 — MHCS v. SMHV — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Asia T-250/13: Kanne 2.5.2013 — Naazneen Investments v. SMHV — Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Asia T-253/13: Kanne 6.5.2013 — Orthogen v. SMHV — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Asia T-254/13: Kanne 6.5.2013 — Stayer Ibérica v. SMHV — Korpraciya "Masternet" (STAYER)	40
2013/C 207/69	Asia T-257/13: Kanne 8.5.2013 — Puolan tasavalta v. komissio	41
2013/C 207/70	Asia T-258/13: Kanne 3.5.2013 — Matratzen Concord v. SMHV — KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Asia T-259/13: Kanne 7.5.2013 — Ranska v. komissio	42
2013/C 207/72	Asia T-262/13: Kanne 15.5.2013 — Skysoft Computersysteme v. SMHV — British Sky Broadcasting ja Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Asia T-263/13: Kanne 8.5.2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung v. SMHV Rivella International (holzmichel)	43

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/74	Asia T-265/13: Kanne 20.5.2013 — Polo/Lauren v. SMHV — Freshside (Polkupyörän selässä olevaa, poolomailaa pitelevää poikaa esittävä kuva)	44
2013/C 207/75	Asia T-268/13: Kanne 21.5.2013 — Italia v. komissio	44
2013/C 207/76	Asia T-269/13 P: Valitus, jonka Markus Brune on tehnyt 19.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-94/11, Brune v. komissio, 21.3.2013 antamasta tuomiosta	45
2013/C 207/77	Asia T-270/13: Kanne 21.5.2013 — SACBO v. komissio ja TENT EA	46
2013/C 207/78	Asia T-272/13: Kanne 21.5.2013 — Max Mara Fashion Group v. SMHV — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Asia T-273/13: Kanne 17.5.2013 — Sarafraz v. neuvosto	48
2013/C 207/80	Asia T-274/13: Kanne 17.5.2013 — Emadi v. neuvosto	48
2013/C 207/81	Asia T-275/13: Kanne 23.5.2013 — Italia v. komissio	49
2013/C 207/82	Asia T-278/13: Kanne 15.5.2013 — Now Wireless v. SMHV — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Asia T-279/13: Kanne 24.5.2013 — Ezz ym. v. neuvosto	51
2013/C 207/84	Asia T-282/13: Kanne 22.5.2013 — Iglotex v. SMHV — Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Asia T-283/13 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 22.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-131/12, Marcuccio v. komissio, 11.3.2013 antamasta määräyksestä	52
2013/C 207/86	Asia T-284/13 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 22.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-17/12, Marcuccio vastaan komissio, 11.3.2013 antamasta tuomiosta	52
2013/C 207/87	Asia T-287/13: Kanne 24.5.2013 — Husky CZ v. SMHV — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Asia T-295/13: Kanne 30.5.2013 — Italia v. komissio	53
2013/C 207/89	Asia T-305/13: Kanne 3.6.2013 — SACE ja SACE BT v. komissio	53
2013/C 207/90	Asia T-307/13: Kanne 4.6.2013 — Capella v. SMHV	54
 Virkamiestuomioistuin		
2013/C 207/91	Asia F-24/13: Kanne 21.3.2013 — ZZ v. komissio	56

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2013/C 207/92	Asia F-26/13: Kanne 27.3.2013 — ZZ v. SMHV	56
2013/C 207/93	Asia F-27/13: Kanne 27.3.2013 — ZZ v. komissio	56
2013/C 207/94	Asia F-28/13: Kanne 27.3.2013 — ZZ v. komissio	57
2013/C 207/95	Asia F-29/13: Kanne 28.3.2013 — ZZ v. Euroopan lääkevirasto	57
2013/C 207/96	Asia F-32/13: Kanne 8.4.2013 — ZZ v. komissio	58
2013/C 207/97	Asia F-34/13: Kanne 16.4.2013 — ZZ v. komissio	58
2013/C 207/98	Asia F-35/13: Kanne 16.4.2013 — ZZ v. komissio	58
2013/C 207/99	Asia F-36/13: Kanne 18.4.2013 — ZZ v. EACEA	58
2013/C 207/100	Asia F-37/13: Kanne 26.4.2013 — ZZ v. Euroopan komissio	59
2013/C 207/101	Asia F-38/13: Kanne 26.4.2013 — ZZ v. komissio	59
2013/C 207/102	Asia F-39/13: Kanne 29.4.2013 — ZZ v. komissio	60
2013/C 207/103	Asia F-40/13: Kanne 7.5.2013 — ZZ v. komissio	60
2013/C 207/104	Asia F-41/13: Kanne 8.5.2013 — ZZ ym. v. EIP	60
2013/C 207/105	Asia F-42/13: Kanne 8.5.2013 — ZZ v. ETSK	61
2013/C 207/106	Asia F-43/13: Kanne 8.5.2013 — ZZ v. Euroopan investointipankki	61
2013/C 207/107	Asia F-44/13: Kanne 8.5.2013 — ZZ v. komissio	61
2013/C 207/108	Asia F-45/13: Kanne 15.5.2013 — ZZ ym. v. EIP	62
2013/C 207/109	Asia F-46/13: Kanne 16.5.2013 — ZZ v. komissio	62
2013/C 207/110	Asia F-47/13: Kanne 17.5.2013 — ZZ v. neuvosto	63
2013/C 207/111	Asia F-48/13: Kanne 21.5.2013 — ZZ v. parlamentti	63
2013/C 207/112	Asia F-50/13: Kanne 22.5.2013 — ZZ v. komissio	63
2013/C 207/113	Asia F-54/13: Kanne 31.5.2013 — ZZ v. ETSK	64

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2013/C 207/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 189, 29.6.2013

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 178, 22.6.2013

EUVL C 171, 15.6.2013

EUVL C 164, 8.6.2013

EUVL C 156, 1.6.2013

EUVL C 147, 25.5.2013

EUVL C 141, 18.5.2013

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. on tehnyt 22.3.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, aikaisemmin cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl. v. komissio, 22.1.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. (edustajat: asianajajat R. Volpe ja C. Montagner)

Muut osapuolet: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop.r.l., aikaisemmin Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l., Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valitus on hyväksyttävä
- ja unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 23.1.2001 3 annettu ja 24.1.2013 tiedoksiannettu tuomio on tämän vuoksi hyväksyttävä, ja 25.11.1999 tehty komission päätös 2000/394/EY on näin ollen kumottava
- toissijaisesti em. päätöksen 5 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään, että kyseessä olleista sosiaaliturvamaksuista saatujen alennusten määrä on perittävä takaisin ja jossa kyseiseen määrään määrätään lisättäväksi kyseiltä ajanjaksolta kertyneet korot
- komissio on velvoitettava korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi 23.1.2013 antamallaan määräyksellä (jäljempänä valituksenalainen määräys), että

Ghezze Giovanni & C. Snc:n nostama kanne, jossa vaadittiin sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevan komission päätöksen 2000/394/EY kumoamista, oli osittain selvästi perusteeton ja että se piti osittain jättää tutkittavaksi ottamatta.

Ensimmäisen valitusperusteen tueksi väitetään, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole perustellut tutkimatta jättämistä millään tavoin, joten unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 58 kohdalla loukataan periaatetta, jonka mukaan toimenpiteet on perusteltava ja tarkemmin ottaen sillä rikotaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklaa.

Toisen valitusperusteen mukaan EY 87 artiklan 1 kohtaa (nykyisin SEUT 107 artiklan 1 kohta) ei ole tulkittu asianmukaisesti ja tyhjentävästi.

Edelleen EY 87 artiklan 1 kohdan nojalla katsotaan, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäntäkiellon periaatteita on loukattu siitä syystä, että 22 yritystä oli vapautettu niille myönnetyn tuen takaisinmaksusta, koska niiden esittämiä perusteluita oli pidetty tyhjentävinä kun taas valittajan esittämien perustelujen osalta näin ei ollut tapahtunut.

Valituksenalaisella määräyksellä loukataan lisäksi syrjäntäkiellon periaatetta, koska sillä vahvistetaan, että komission päätös, jonka mukaan kunnan yrityksiltä (joiden komissio oli kyseisen päätöksen täytäntöönpanovaiheessa sallinut täydentää myönnetyn tuen sääntöjenmukaisuuden arvioinnissa tarvittavia tietoja) ei peritty takaisin tukea EY 87 artiklan 1 kohdan nojalla kun taas valittajalta ei koskaan ollut pyydetty minkäänlaisia täydentäviä asiakirjoja ennen tuen takaisinperinnän aloittamista, on perusteltu.

Toisessa valitusperusteessa täsmennetään EY 87 artiklan 1 kohdan rikkomisen tueksi, ettei valituksenalaisessa määräyksessä millään tavoin perustella toteamusta, jonka mukaan valittajayritykselle myönnetty tuki vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan. Ensin komissio ja sitten unionin yleinen tuomioistuin olivat vahvistaneet kyseisten alennusten sääntöjenmukaisuuden katsomalla, että yhteisön sisäisen kaupan vääristyminen kuului luonnollisena osana kalastusalan yritysten hyväksi toteutettuihin toimenpiteisiin, mutta ne eivät olleet tutkineet viitemarkkinoita eivätkä esittäneet minkäänlaisia perusteluita.

Valituksenalaisella määräyksellä rikotaan sitten EY 87 artiklan 3 kohdan a alakohtaa (nykyisin SEUT 107 artiklan 3 kohdan a alakohta), koska siinä ei arvioida kyseisen poikkeuksen sovellettavuuden edellytyksiä valittajan osalta. Chioggian kaupungin elintaso on hyvin alhainen, ja siellä vallitsee poikkeuksellisen suuri työttömyys.

Samalla tavoin valituksenalaisella määräyksellä rikotaan EY 87 artiklan 3 kohdan a alakohtaa, koska siinä on katsottu, ettei kyseistä poikkeusta voida soveltaa valittajan tapauksessa perustelematta tätä mitenkään, ja EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohtaa (nykyisin SEUT 107 artiklan 3 kohdan d alakohta), koska siinä on katsottu, ettei valittajan tapauksessa voida soveltaa kyseistä poikkeusta, jota syrjintäkiellon periaatetta loukaten oli sovellettu muihin venetsialaisiin yrityksiin.

Lopuksi väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinut väärin ”olemassa olevan tuen” olemassaoloa ja rikkonut näin asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 1, 14 ja 15 artiklaa. On kiistämätöntä, että maksujen alentamista koskeva lainsäädäntö on vaihdellut useiden vuosikymmenien ajan.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.4.2013 — Stanislav Gross v. Hauptzollamt Braunschweig

(Asia C-165/13)

(2013/C 207/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stanislav Gross

Vastaaja: Hauptzollamt Braunschweig

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, huolimatta

sen systemaattisesta yhteydestä saman direktiivin 7 artiklan 3 kohtaan, esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan henkilö, jolla on hallussaan kaupallisiin tarkoituksiin valmisteveron alaisia tuotteita, jotka on luovutettu kulutukseen jossain toisessa jäsenvaltiossa, ei ole velvollinen maksamaan niistä veroa, jos hän on saanut nämä tuotteet vasta sen jälkeen, kun ne on tuotu jäsenvaltioon?

⁽¹⁾ (EYVL L 76, s. 1).

Kanne 5.4.2013 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-172/13)

(2013/C 207/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: W. Roels ja R. Lyal)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

— On todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan eikä ETA- sopimuksen 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut konserneja koskevalle rajatylittävälle tappiontasaukselle ehtoja, jotka ovat tehneet tästä tasauksesta hyötymisen käytännössä mahdottomaksi, ja koska se on rajoittanut tällaisen tappiontasauksen koskemaan 1.4.2006 jälkeistä aikaa

— Yhdistynyt kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-446/03, Marks & Spencer, 13.12.2005 antaman tuomion (Kok., s. I-10837) seurauksena Yhdistynyt kuningaskunta muutti lainsäädäntöään, joka koskee konserniin kuuluvien yhtiöiden tappioiden siirtämistä saman konsernin toisen yhtiön käytettäväksi tämän verovelan vähentämistä varten (konsernin sisäistä tappiontasauksia koskevat säännöt). Säännökset, jotka koskevat sellaisten yhtiöiden tappioita, jotka eivät verotuksellisesti asu Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ovat Corporation Tax Act 2010 -nimisen lain 5 osassa.

Yhdistyneen kuningaskunnan tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukaan konserniin kuuluva yhtiö voi saada verohyvityksen sellaisen yhtiön tappioista, joka ei verotuksellisesti asu Yhdistyneessä kuningaskunnassa, vain, mikäli viimeksi mainitulla ei ole mahdollisuutta tappiontasaukseen asuinvaltiossaan. Tulevan tappiontasauksen osalta Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännöllä tehdään käytännössä mahdottomaksi osoittaa edellä mainitun edellytyksen täyttyminen, koska mahdollisuus tappiontasaukseen on määritettävä ”välittömästi sen verovuoden päätyttyä”, jonka aikana tappio syntyi. Käytännön syistä tämän edellytyksen täyttäminen on mahdotonta. Tästä seuraa, että tällä

lainsäädännöllä estetään täysin tappiontasaukset sellaisten tytäryhtiöiden osalta, jotka eivät asu verotuksellisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mikä on sijoittautumisvapauden vastaista sellaisena kuin tätä vapautta on tulkittu asiassa Marks & Spencer 13.12.2005 annetussa tuomiossa.

Toiseksi ulkomaisten tappioiden tasausta konsernin sisällä koskevaa uutta säännöstä sovelletaan vain tappioihin, jotka ovat syntyneet 1.4.2006 jälkeen eli sen jälkeen, kun säännöt tulivat voimaan. Tämä aikarajoitus (eli kaikkien ennen tätä päivää syntyneiden tappioiden jättäminen tasausmahdollisuuden ulkopuolelle) on sijoittautumisvapauden vastaista.

Valitus, jonka Axitea SpA, aiemmin La Vigile San Marco SpA, on tehnyt 9.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-262/00, La Vigile San Marco SpA v. Euroopan komissio, 22.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Axitea SpA, aiemmin La Vigile San Marco SpA (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluxxi ja avvocato A. Veronese)

Muut osapuolet: Italian tasavalta, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa asiassa T-262/00 annetun unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) määräyksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksessaan oikeudellisiin virheisiin, joihin on syyllistytty sovellettaessa unionin tuomioistuimen ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistuja periaatteita, jotka koskevat yhtäältä komission velvollisuutta perustella valtiontukiasi-oissa tekemänsä päätökset ja toisaalta todistustaakan jakautumista SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Valittajan mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei ole nou-datettu unionin tuomioistuimen 9.6.2011 antamassa nk. ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tehtyjä toteamuksia, joiden mukaan komission ”päätöksen on jo itsensä sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten pannaessa sitä täytäntöön”. Vaikka tällaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja ei riidanalaisessa päätöksessä ole, yleinen tuomioistuin ei ole tuonut millään tavoin esiin sitä, että komission riidanalaisessa päätöksessään omaksuma menettelytapa on ollut puutteellinen ja johtanut oikeudelliseen virheeseen.

Niiden periaatteiden mukaan, jotka unionin tuomioistuin on tuonut esiin ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tuen takaisinperimisen osalta, jäsenvaltion — eikä suinkaan yksittäisen tuensaajan — on tapauskohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että SETU 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Esillä olevassa tapauksessa komissio on riidanalaisessa päätöksessään jättänyt tekemättä selkoa siitä, millä tavoin se on selvittänyt edellytysten täyttymisen. Tämän johdosta Italian tasavalta — koska sillä ei ole ollut käytettävissään olennaisia seikkoja näytön esittämiseksi takaisinperimistä varten siitä, että myönnettyt helpotukset on katsottava niiden saajien osalta valtiontueksi — on 24.12.2012 antamallaan lailla nro 228 (1 §:n 351 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa) päättänyt todistustaakan kääntämisestä vastoin unionin oikeuskäytäntöä. Italian lainsäätäjän mukaan ei ole valtion vaan niiden yksittäisten yritysten tehtävänä, jotka ovat saaneet myönnettyjä tukia [sosiaaliturvamaksujen] alennuksina, esitettävä näyttö siitä, että mainituilla helpotuksilla ei vääristetä kilpailua eikä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Muussa tapauksessa lähdetään olettamuksesta, jonka mukaan myönnetyllä helpotuksella on voitu vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valittajan mukaan on selvää, että tämä on ristiriidassa ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistujen periaatteiden kanssa.

Valitus, jonka Marek Marszałkowski on tehnyt 9.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-159/11, Marszałkowski v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 4.2.2013 antamasta tuomiosta — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Asia C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Marek Marszałkowski (edustaja: radca prawny C. Sadowski)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan, kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 11.1.2011 tekemän päätöksen (asia R 760/2010-4), velvoittaa SMHV:n rekisteröimään valittajan nimissä haetun merkin Marko Walichnowy valituksessa mainittuja tavaroita varten ja velvoittaa muut osapuolet korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat ja oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— toissijaisesti kumooa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohtaa.

Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomisen osalta valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin

- teki oikeudellisen virheen, kun se ei tutkinut asianmukaisesti kysymystä siitä, olivatko riidanalaisien merkkien kattamat tavarat samankaltaisia
- teki oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se totesi, että riidanalaiset merkit olivat samankaltaisia
- teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että sana MARKO oli merkin Walichnowy Marko hallitseva osa
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei määritellyt kohdeyleisöä, jonka keskuudessa oli olemassa sekaannusvaara, ja kun se totesi, että puolalaisen keskivertokuluttajan kannalta oli olemassa sekaannusvaara
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon merkin Walichnowy Marko mainetta eikä sitä, että kyseisellä merkillä oli Puolassa etusija vuodesta 1995 lähtien
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon keskivertokuluttajan tarkkaavaisuusastetta riidanalaisien merkkien kattamien tavaroiden suhteen eikä tarkastellut kysymystä siitä, voiko kyseinen tarkkaavaisuusaste vähentää sekaannusvaaraa.

Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan rikkomisen osalta valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 26 kohdassa virheellisesti, että valittaja totesi vasta suullisessa käsittelyssä, että haettu merkki oli ollut rekisteröitynä Puolassa vuodesta 1995 lähtien.

Valitus, jonka Vetrai 28 srl, aiemmin Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, ym. on tehnyt 12.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-272/00, Barbini ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Vetrai 28 srl, aiemmin Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

Muut osapuolet: Alfredo Barbini srl ym., Italian tasavalta, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumooa asiassa T-272/00 29.1.2013 annetun unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) määräyksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksessaan oikeudellisiin virheisiin, joihin on syyllistytty sovellettaessa unionin tuomioistuimen ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistuja periaatteita, jotka koskevat yhtäältä komission velvollisuutta perustella valtiontuki-asioissa tekemänsä päätökset ja toisaalta todistustaakan jakautumista SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Valittajien mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei ole noudatettu unionin tuomioistuimen 9.6.2011 antamassa nk. ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tehtyjä toteamuksia, joiden mukaan komission ”päätöksen on jo itsensä sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten pannaessa sitä täytäntöön”. Vaikka tällaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja ei riidanalaisessa päätöksessä ole, yleinen tuomioistuin ei ole tuonut millään tavoin esiin sitä, että komission riidanalaisessa päätöksessään omaksuma menettelytapa on ollut puutteellinen ja johtanut oikeudelliseen virheeseen.

Niiden periaatteiden mukaan, jotka unionin tuomioistuin on tuonut esiin ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tuen takaisinperimisen osalta, jäsenvaltion — eikä suinkaan yksittäisen tuensaajan — on tapauskohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että SETU 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Esillä

olevassa tapauksessa komissio on riidanalaisessa päätöksessään jättänyt tekemättä selkoa siitä, millä tavoin se on selvittänyt edellytysten täyttymisen. Tämän johdosta Italian tasavalta — koska sillä ei ole ollut käytettävissään olennaisia seikkoja näytön esittämiseksi takaisinperimistä varten siitä, että myönnettyt helpotukset on katsottava niiden saajien osalta valtiontueksi — on 24.12.2012 antamallaan lailla nro 228 (1 §:n 351 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa) päättänyt todistustaakan kääntämisestä vastoin unionin oikeuskäytäntöä. Italian lainsäätäjän mukaan ei ole valtion vaan niiden yksittäisten yritysten tehtävänä, jotka ovat saaneet myönnettyjä tukia [sosiaaliturvamaksujen] alennuksina, esitettävä näyttö siitä, että mainituilla helpotuksilla ei vääristetä kilpailua eikä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Muussa tapauksessa lähdetään olettamuksesta, jonka mukaan myönnettyllä helpotuksella on voitu vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valittajien mukaan on selvää, että tämä on ristiriidassa ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistujen periaatteiden kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Francesco Acanfora v. Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate

(Asia C-181/13)

(2013/C 207/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Latina

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Francesco Acanfora

Vastaaja: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina ja Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Ennakkoratkaisukysymys

Onko [Decreto legislativo nro 112/1999, ennen siihen tehtyjä muutoksia, 17 §:ssä säädetty] 9 prosentin suuruinen perintäkorvaus SEUT 107 artiklassa tarkoitettu verojen perinnästä suoritettavien korvausten yhteismarkkinoille soveltumaton ja unionin oikeuden vastainen valtiontuki?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-184/13)

(2013/C 207/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?
- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-185/13)

(2013/C 207/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Associati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop ja Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?
- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Air Liquide Italia Spa ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-186/13)

(2013/C 207/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Air Liquide Italia Spa ym.

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten

vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ym.

(Asia C-187/13)

(2013/C 207/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) ym.

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuuksia koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistointakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistointakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Valitus, jonka Confindustria Venezia, aiemmin Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria), ym. on tehnyt 15.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-273/00, Unindustria ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Confindustria Venezia, aiemmin Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenal Venezia SpA, Italian tasavalta

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa asiassa T-273/00 annetun unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) määräyksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksessaan oikeudellisiin virheisiin, joihin on syyllistytty sovellettaessa unionin tuomioistuimen ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistuja periaatteita, jotka koskevat yhtäältä komission velvollisuutta perustella valtiontukiasioissa tekemänsä päätökset ja toisaalta todistustaakan jakautumista SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Valittajien mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei ole noudatettu unionin tuomioistuimen 9.6.2011 antamassa nk. ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tehtyjä toteamuksia,

joiden mukaan komission ”päätöksen on jo itsensä sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten pannessa sitä täytäntöön”. Vaikka tällaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja ei riidanalaisessa päätöksessä ole, yleinen tuomioistuin ei ole tuonut millään tavoin esiin sitä, että komission riidanalaisessa päätöksessään omaksuma menettelytapa on ollut puutteellinen ja johtanut oikeudelliseen virheeseen.

Niiden periaatteiden mukaan, jotka unionin tuomioistuin on tuonut esiin ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tuen takaisinperimisen osalta, jäsenvaltion — eikä suinkaan yksittäisen tuensaajan — on tapauskohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että SETU 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Esillä olevassa tapauksessa komissio on riidanalaisessa päätöksessään jättänyt tekemättä selkoa siitä, millä tavoin se on selvittänyt edellytysten täyttymisen. Tämän johdosta Italian tasavalta — koska sillä ei ole ollut käytettävissään olennaisia seikkoja näytön esittämiseksi takaisinperimistä varten siitä, että myönnettyt helpotukset on katsottava niiden saajien osalta valtiontueksi — on 24.12.2012 antamallaan lailla nro 228 (1 §:n 351 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa) päättänyt todistustaakan kääntämisestä vastoin unionin oikeuskäytäntöä. Italian lainsäätäjän mukaan ei ole valtion vaan niiden yksittäisten yritysten tehtävänä, jotka ovat saaneet myönnettyjä tukia [sosiaaliturvamaksujen] alennuksina, esitettävä näyttö siitä, että mainituilla helpotuksilla ei vääristetä kilpailua eikä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Muussa tapauksessa lähdetään olettamuksesta, jonka mukaan myönnetyllä helpotuksella on voitu vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valittajien mukaan on selvää, että tämä on ristiriidassa ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistujen periaatteiden kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Esso Italiana srl v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-194/13)

(2013/C 207/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Esso Italiana srl

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen

tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-195/13)

(2013/C 207/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) ym.

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?

- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Kanne 16.4.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-196/13)

(2013/C 207/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja D. Recchia)

Vastaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että koska Italian tasavalta ei ole toteuttanut asiassa C-135/05, 26.4.2005 annetun tuomion — jossa todettiin, että Italian tasavalta oli jättänyt noudattamatta direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾ muutettuna, 4, 8 ja 9 artiklan, 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽³⁾ 2 artiklan 1 kohdan ja 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽⁴⁾ 14 artiklan a–c alakohdan mukaisia velvoitteitaan — täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, se on jättänyt noudattamatta SEUT 260 artiklan 1 mukaisia velvoitteitaan.

— velvoittaa Italian tasavallan maksamaan komissiolle 256 819,2 euron suuruisen sakon kultakin päivältä, jolla asiassa C-135/05 annetun tuomion täytäntöönpano viivästyy nyt vireille pannussa asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä asiassa C-135/05 annetun tuomion täytäntöönpanoon saakka.

— velvoittaa Italian tasavallan maksamaan komissiolle kiinteämääräisen hyvityksen, jonka määrä saadaan kertomalla 28 089,6 euron suuruinen summa niiden päivien lukumäärällä, joilla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu asiassa C-135/05 annetun tuomion julistamispäivästä nyt vireille pannussa asiassa annettavan tuomion julistamispäivään saakka.

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on direktiivillä 91/156/ETY muutettuna, 4, 8 ja 9 artiklan ja vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY 2 artiklan 1 kohdan rikkomisen osalta komissio esittää, että Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan Italian valtion alueella on edelleen käytössä 218 laitonta kaatopaikkaa, jotka sijaitsevat eri puolilla Italiaa. Nämä 218 laitonta kaatopaikkaa ovat niihin liittyvien väärinkäytösten vuoksi edellä mainittujen säännösten vastaisia.

Kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY 14 artikla a–c alakohdan rikkomisen osalta komissio toteaa, että Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan kaatopaikan kunnossuunnitelmia ei ole esitetty eikä hyväksytty viiden eri kaatopaikan osalta eikä toimivaltainen viranomainen ole tästä huolimatta sulkenut niitä vastoin edellä mainittuja säännöksiä.

Vaadittu seuraamus (uhkasakko ja kiinteämääräinen hyvitys) on oikeassa suhteessa rikkomisen vakavuuteen ja kestoan, koska näin voidaan turvata seuraamuksen pelotevaikutuksen tehokkuus.

(¹) Jätteistä 15.7.1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39).

(²) Jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18.3.1991 annettu direktiivi 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32).

(³) Vaarallisista jätteistä 12.12.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/689/ETY (EYVL L 377, s. 20).

(⁴) Kaatopaikoista 26.4.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/31/EY (EYVL L 182, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) on esittänyt 18.4.2013 — Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Asia C-206/13)

(2013/C 207/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Cruciano Siragusa

Vastaja: Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artikla ja suhteellisuusperiaate unionin oikeuden yleisperiaatteena esteenä sellaisen kansallisen säännösten soveltamiselle, jolla vuonna 2004 annetun asetuksen N:o 42 167 §:n 4 momentin a kohdan taivoin suljetaan pois mahdollisuus myöntää maisemalupa jälkikäteen kaikkien sellaisten ihmisten suorittamien töiden osalta, joilla on lisätty pinta-alaa tai tilavuutta, ilman, että olisi käytännössä selvítettävä, ovatko tällaiset toimenpiteet yhteensopivia kyseisen paikan maisemansuojellusten arvojen kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-208/13)

(2013/C 207/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?

- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuu-
suutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla
oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko ase-
tuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoi-
mintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnal-
lisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistointakustannusten määrittäminen
edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asian-
omaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopi-
musten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi,
joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vah-
vasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edus-
tavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei
ole?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud
(Tšekin tasavalta) on esittänyt 19.4.2013 — František
Ryneš v. Úřad pro ochranu osobních údajů**

(Asia C-212/13)

(2013/C 207/19)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: František Ryneš

Vastapuoli: Úřad pro ochranu osobních údajů

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko sellaisen kamerajärjestelmän käyttämisen, joka on
asennettu perheen kotiin sen omistajien omaisuuden, terveyden
ja hengen suojaamiseksi, katsoa olevan direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾
3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilötietojen käsittelemistä,
jonka ”luonnollinen henkilö suorittaa yksinomaan henkilökoh-
taisessa tai kotitalouttaan koskevassa toiminnassa”, vaikka tällai-
sella järjestelmällä valvotaan myös julkista tilaa?

⁽¹⁾ EYVL L 281, s. 31.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on
esittänyt 23.4.2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa v.
Comune di Bari**

(Asia C-213/13)

(2013/C 207/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Vastapuoli: Comune di Bari

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rinnastetaanko vielä valmistumattoman kohteen tuleva
vuokrasopimus, myös viimeksi ehdotetussa vuokraamista
koskevan sitoumuksen muodossa, rakennusurakkaan —
vaikkakin sellaiseen, jolla on tiettyjä vuokrasopimukselle
ominaisia piirteitä — siten, ettei sen voida katsoa sisältyvän
niihin direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 16 artiklassa tarkoitettuihin
sopimuksiin, jotka jäävät julkisia hankintoja koskevan sään-
telyn soveltamisalan ulkopuolelle?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko
kansallinen tuomioistuin ja erityisesti ennakkoratkaisukysy-
myksen esittävä tuomioistuin katsoa, että nyt tarkastelta-
vassa asiassa mahdollisesti lainvoimaiseksi tullut tuomio,
joka on kuvattu tässä ennakkoratkaisupyyntöissä, on teho-
ton, koska siinä on sallittu julkisia rakennusurakoita koske-
van yhteisön oikeuden vastaisen oikeudellisen tilanteen val-
lita, ja onko yhteisön oikeuden kanssa ristiriitainen lainvoi-
mainen tuomio siis mahdollista panna täytäntöön?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja
koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta
31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Trento (Italia)
on esittänyt 25.4.2013 — Teresa Mascellani v. Ministero
della Giustizia**

(Asia C-221/13)

(2013/C 207/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Trento

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Mascellani

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviin 97/81/EY⁽¹⁾ otetun sopimuksen 5 lausek-
keen 2 kohtaa (jossa määrätään, että ”työntekijän kieltäyty-
misen siirtymästä kokoaikaisesta työstä osa-aikatyöhön tai
päinvastoin ei sellaisenaan tulisi olla pätevä työsuhteen päät-
tämisperuste, tämän kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta
päättää työsuhdetta kansallisen lainsäädännön, työehtosopi-
musten ja käytäntöjen mukaisesti muista, kuten työpaikan

toiminnallisista vaatimuksista johtuvista syistä”) tulkittava siten, ettei jäsenvaltioiden kansallisissa lainsäädännöissä voida säätää työnantajalle kuuluvasta mahdollisuudesta määrätä, että osa-aikainen työsuhde muutetaan kokoaikaiseksi silloinkin, kun työntekijä vastustaa tätä?

- 2) Onko 15.12.1997 annettu direktiivi 97/81/EY esteenä sellaiselle kansalliselle oikeussäännölle (kuten 4.11.2010 annetun lain nro 183 16 §), jossa säädetään, että työnantaja voi määrätä osa-aikaisen työsuhteen muuttamisesta kokoaikaiseksi silloinkin, kun työntekijä vastustaa tätä?

(¹) Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/81/EY (EYVL L 14, s. 9)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Teleklagenævnet (Tanska) on esittänyt 25.4.2013 — TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen

(Asia C-222/13)

(2013/C 207/22)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Teleklagenævnet

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TDC A/S

Vastaaja: Erhvervsstyrelsen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Estääkö yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (¹) (jäljempänä yleispalveludirektiivi) tai erityisesti sen 32 artikla jäsenvaltiota säätämästä, ettei yrityksellä ole oikeutta vaatia jäsenvaltiolta erillistä korvausta direktiivin II lukuun kuuluvasta pakollisen lisäpalvelun tarjoamisen aiheuttamista nettokustannuksista, jos direktiivin II lukuun kuuluvista muista yleispalveluista yritykselle kertyvä voitto on suurempi kuin pakollisen lisäpalvelun tarjoamisesta sille aiheuttama tappio?
- 2) Estääkö yleispalveludirektiivi jäsenvaltiota säätämästä, että yrityksillä on oikeus vaatia jäsenvaltiolta korvausta direktii-

vin II lukuun kuuluvattoman pakollisen lisäpalvelun tarjoamisen aiheuttamista nettokustannuksista ainoastaan, jos niistä aiheutuu yrityksille kohtuuton rasite?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voiko jäsenvaltio todeta, ettei direktiivin II lukuun kuuluvattoman pakollisen lisäpalvelun tarjoaminen aiheuta kohtuutonta rasitetta, jos yritykselle kokonaisuutena arvioiden on syntynyt voittoa kaikkien niiden palvelujen, joiden osalta sille on asetettu yleispalveluvollisuus, mukaan lukien palvelujen, joita yritys olisi tarjonnut myös ilman yleispalveluvoittoa, tarjoamisesta?
- 4) Estääkö yleispalveludirektiivi jäsenvaltiota säätämästä, että direktiivin II lukuun kuuluvien yleispalvelujen tarjoamisesta nimetyille yritykselle aiheutuvat nettokustannukset lasketaan kyseisen palvelun tarjoamiseen liittyvien kokonaistulojen ja -kustannusten perusteella, mukaan lukien tulot ja kustannukset, jotka yritykselle olisivat aiheutuneet myös ilman yleispalveluvollisuutta?
- 5) Onko 1–4 kysymykseen vastaamisen kannalta merkityksellistä, että pakollisen lisäpalvelun suorituspaikka on SEUT:n liitteessä II merentakaiseksi maaksi tai alueeksi määritelty Grönlanti ja että Tanskan viranomaiset ovat asettaneet lisäpalveluvoitteen Tanskaan sijoittautuneelle yritykselle, jolla ei ole muuta toimintaa Grönlannissa?
- 6) Millainen merkitys 1–5 kysymykseen vastaamisen kannalta on SEUT 107 artiklan 1 kohdalla ja SEUT 108 artiklan 3 kohdalla sekä SEUT 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvaukseksi julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20.12.2011 annetulla komission päätöksellä (²)?
- 7) Millainen merkitys 1–5 kysymykseen vastaamisen kannalta on muun muassa yleispalveludirektiivin 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 2 kohdassa, johdanto-osan 4, 18, 23 ja 26 perustelukappaleessa sekä liitteessä IV olevassa B osassa tarkoitettulla kilpailun mahdollisimman vähäisen vääristymisen periaatteella?
- 8) Jos yleispalveludirektiivin säännökset ovat esteenä ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä kysymyksessä kuvatun kaltaisille kansallisille järjestelyille, onko direktiivin säännöksillä tai rajoituksilla välitön oikeusvaikutus?

(¹) EYVL L 108, s. 51.

(²) EUVL 2012, L 7, s. 3

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Cagliari (Italia) on esittänyt 26.4.2013 — Rikosoikeudenkäynti Sergio Alfonso Lorraita vastaan

(Asia C-224/13)

(2013/C 207/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Cagliari

Asianosaiset pääasiassa

Sergio Alfonso Lorra

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan tulkinta esteenä rikosprosessilain 70, 71 ja 72 §:n soveltamiselle siltä osin kuin niiden mukaan oikeudenkäyntiä on lykättävä toistaiseksi, kun on todettu, ettei syytetty pysty tietoisesti osallistumaan oikeudenkäyntiin parantumattoman sairauden vuoksi, ja lisäksi sairas on velvoitettava säännöllisiin asiantuntijan suoritamiin tarkastuksiin?
- 2) Onko ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan tulkinta esteenä rikosprosessilain 159 §:n 1 momentin 3 kohdan soveltamiselle siltä osin kuin siinä määrätään, että vanhentuminen keskeytyy toistaiseksi (rikosprosessilain 72 §:ssä säädettyä vanhentumisaikaa jatketaan ajanjaksosta toiseen) siinä tapauksessa, että syytetty ei pysty tietoisesti osallistumaan oikeudenkäyntiin parantumattoman sairauden vuoksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 29.4.2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire ja Marc Lacroix v. Région wallonne

(Asia C-225/13)

(2013/C 207/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire ja Marc Lacroix

Vastaaja: Région wallonne

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jätteistä annetun direktiivin 75/442/EY⁽¹⁾ 7 artiklaa tulkittava siten, että sen perusteella voidaan hyväksyä jätehuoltosuunnitelmaksi säännös, jossa säädetään, että poiketen säännöstä, jonka mukaan muita kuin jätehuoltosuunnitelmassa mainittuja teknisiä jätteensijoituskeskuksia ei voida hyväksyä, ennen jätehuoltosuunnitelman voimaantuloa hyväksytyt tekniset jätteensijoituskeskukset voivat saada jätehuoltosuunnitelman voimaantulon jälkeen uusia lupia maa-alueille, jotka olivat saaneet luvan ennen jätehuoltosuunnitelman voimaantuloa?
- 2) Onko tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2001/42/EY⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdan tulkittava siten, että suunnitelman ja ohjelman käsite kattaa säännöksen, jossa säädetään, että poiketen säännöstä, jonka mukaan muita kuin jätteistä annetun direktiivin 75/442/EY 7 artiklassa vaaditussa jätehuoltosuunnitelmassa mainittuja teknisiä jätteensijoituskeskuksia ei voida hyväksyä, ennen jätehuoltosuunnitelman voimaantuloa hyväksytyt tekniset jätteenkäsittelykeskukset voivat saada jätehuoltosuunnitelman voimaantulon jälkeen uusia lupia maa-alueille, jotka olivat saaneet luvan ennen jätehuoltosuunnitelman voimaantuloa?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 27.6.1996 jätteistä annetun asetuksen 70 §:n 2 momentti, jota on muutettu 16.10.2003 annetulla asetuksella, direktiivissä 2001/42/EY säädettyjen ympäristövaikutusten arvioinnin vaatimusten mukainen?

⁽¹⁾ Jätteistä 15.7.1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/EY (EYVL L 194, s. 39).

⁽²⁾ Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY (EYVL L 197, p. 30).

Valitus, jonka Albergo Quattro Fontane Snc on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Albergo Fontane Snc (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Comitato "Venezia vuole vivere" ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava, siltä osin kuin tämä on valittajien etujen mukaista, Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä asetetaan velvollisuus periä takaisin myönnettyt sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999 (1) 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Hotel Gabrielli srl, aiemmin Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Hotel Gabrielli srl, aiemmin Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY

— toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnettyt sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohhta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka GE.AL.VE. Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: GE.AL.VE. Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Comitato "Venezia vuole vivere" ja Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava

— Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena

— on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY

— toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnettyt sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Metropolitan SpA, aiemmin Metropolitan srl, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Metropolitan SpA, aiemmin Metropolitan srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohhta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Hotel Concordia srl, aiemmin Hotel Concordia Snc, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Hotel Concordia srl, aiemmin Hotel Concordia Snc (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä velvoitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohhta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka SPLIA on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, *Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio*, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka selvitystilassa oleva Principessa on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: selvitystilassa oleva Principessa (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnettyt sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b

alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999 (1) 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Albergo Saturnia Internazionale Spa on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Albergo Saturnia Internazionale Spa (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetys (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Savoia e Jolanda Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Savoia e Jolanda Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Biasutti Hotels srl, aiemmin Hotels Biasutti Snc, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Biasutti Hotels srl, aiemmin Hotels Biasutti Snc (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

— Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava

— Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena

— on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY

— toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Ge.A.P. Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Ge.A..P. Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Rialto Inn Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Rialto Inn Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Comitato "Venezia vuole vivere" ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Bonvecchiati Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Bonvecchiati Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Comitato "Venezia vuole vivere" ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b

alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999 (1) 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 29.4.2013 — Commerz Nederland NV v. Havenbedrijf Rotterdam NV

(Asia C-242/13)

(2013/C 207/38)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commerz Nederland NV

Vastapuoli: Havenbedrijf Rotterdam NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sille, että julkisen yrityksen myöntämä takaus voidaan katsoa viranomaisesta johtuvaksi — mikä on edellytys toimenpiteen katsomiselle SEUT 107 ja 108 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi — esteenä, että takauksen on myöntänyt, kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa, julkisen yrityksen (ainoa) hallituksen jäsen, jolla tosin oli tähän tarvittava siviilioikeudellinen toimivalta, mutta joka toimi omavaltaisesti, piti takauksen myöntämisen tietoisesti salassa ja rikkoi julkisen yrityksen yhtiöjärjestyksen määräyksiä jättämällä pyytämättä hallintoneuvoston hyväksyntää, kun lisäksi on oletettava, että takauksen myöntäminen tapahtui kyseisen julkisen elimen (tässä tapauksessa kaupungin) tahdon vastaisesti?
- 2) Jos mainitut seikat eivät välttämättä ole esteenä sille, että toimenpide katsotaan viranomaisesta johtuvaksi, ovatko nämä seikat tällöin merkityksettömiä vastattaessa kysymykseen, voidaanko takauksen myöntäminen katsoa viranomaisesta johtuvaksi, vai onko tuomioistuimen punnittava ne viranomaisesta johtuvaksi katsomisen puolesta ja sitä vastaan puhuvien muiden seikkojen valossa?

Valitus, jonka Manutencoop Soc. coop., aiemmin Manutencoop Soc. coop. arl ja Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl ovat tehneet 2.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Manutencoop Soc. coop., aiemmin Manutencoop Soc. coop. r.l ja Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l (edustajat: asianajajat A. Vianello, A. Bortoluzzi ja A. Veronese)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-280/00 ja T-285/00 20.2.2013 antama määräys on kumottava tai annettava uudelleen

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensiksikin unionin yleisen tuomioistuimen määräykseen liittyy oikeudellinen virhe unionin tuomioistuimen asiassa Comitato "Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa vahvistamien periaatteiden soveltamisen osalta, siltä osin kuin kyseessä on komission valtiontukipäätösten perustelua koskeva velvollisuus. Erityisesti todetaan, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut unionin tuomioistuimen päätelyä, jonka mukaan komission päätöksen on "sisällettävä kaikki olennaiset seikat, jotta kansalliset viranomaiset voivat panna sen täytäntöön". Unionin yleinen tuomioistuin ei ole kuitenkaan havainnut mitään huomautettavaa komission valituksenalaisessa päätöksessä omaksumassa menetelmässä, vaikka kyseiseen päätökseen ei sisälly olennaisia seikkoja, jotta kansalliset viranomaiset voivat panna sen täytäntöön, mikä tarkoittaa oikeudellista virhettä.

Toiseksi määräykseen liittyy oikeudellinen virhe unionin tuomioistuimen asiassa Comitato "Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa vahvistamien periaatteiden soveltamisen osalta, siltä osin kuin kyseessä on todistustaakka SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta. Unionin tuomioistuimen vahvistamien periaatteiden perusteella on jäsenvaltion — eikä näin ollen tuensaajan — asiana näyttää kussakin tapauksessa, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täytyvät. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei ole kuitenkaan tämentänyt valituksenalaisessa päätöksessä tällaista selvittämistä koskevia "menettelytapoja". Näin ollen koska Italian tasavallalla ei ollut tiedossaan olennaisia seikkoja voidakseen selvittää takaisinperimisen yhteydessä, olivatko myönnetyt edut tuensaajille annettuja valtiontukia, se on soveltanut todistustaakkaa käänteisesti ja on vaatinut, että kunkin maksujen pienennyksen muodossa tukea saaneen yrityksen on osoitettava, että kyseiset edut eivät vääristä kilpailua eikä niillä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan; muussa tapauksessa oletetaan, että tuet väärivät kilpailua ja että niillä on vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kanne 7.5.2013 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-252/13)

(2013/C 207/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Martin ja M. van Beek)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

- unionin tuomioistuin toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY⁽¹⁾ mukaisia veloitteita, koska se on pitänyt voimassa Alankomaiden lainsäädännön, joka on ristiriidassa kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, 15 artiklan ja 28 artiklan 2 kohdan kanssa
- Alankomaiden kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, ettei Alankomaiden työoikeudessa tehdä riittävän selväksi sitä, että jos naispuolisiin työntekijöihin sovelletaan aikaisempia epäedullisempia työehtoja sen jälkeen kun he palaavat äitiysvapaan loputtua työhönsä, tämä on ristiriidassa sen kiellon kanssa, jonka mukaan työntekijöitä ei saa kohdella eri tavalla raskauden, synnytyksen ja äitiyden perusteella.

Komission mukaan tästä kiellosta ei tule riittävän selvää pelkäävän sen tosiseikan perusteella, että työ sopimuksessa olevia tehtäviä tai työehtoja yksipuolisesti muuttava työnantaja syyllistyy sopimusrikkomukseen.

Komissio pitää riittämättömänä argumenttia, jonka mukaan siihen, että laissa annetaan jollekin henkilölle oikeus lomaan, sisältyy automaattisesti, että sitä epäedullisempi kohtelu on laitonta. Direktiivin tätä säännöstä ei ole pantu riittävän selvästi ja täsmällisesti täytäntöön myöskään sillä, että henkilön on mahdollista vedota siviililakiin (Burgerlijk Wetboek) sisältyvään yleiseen syrjäntäkieltoon ja hyvän työantajan periaatteeseen. Näitä Alankomaiden lainsäädännön yleisiä periaatteita ei ole katsottava direktiivin säännösten riittävän selväksi täytäntöönpanoksi.

Tämä tilanne ei vastaa niitä avoimuuden ja oikeusvarmuuden vaatimuksia, jotka unionin tuomioistuin on asettanut direktiivin täytäntöönpanolle kansallisessa oikeusjärjestelmässä.

⁽¹⁾ EUVL L 204, s. 23.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 8.5.2013 — Orgacom BVBA v. Vlaamse Landmaatschappij

(Asia C-254/13)

(2013/C 207/41)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Orgacom BVBA

Vastapuoli: Vlaamse Landmaatschappij

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko elinympäristön suojelemisesta lannoitteiden aiheuttamalta pilaantumiselta 23.1.1991 annetun Flanderin alueen asetuksen 21 §:n viidennessä momentissa tarkoitettua tuontimaksua, joka peritään vain siitä, että alueelle tuodaan muista jäsenvaltioista eläinlannoitteen ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, riippumatta siitä, jalostetaanko niitä edelleen tai myydäänkö niitä kyseisellä alueella, ja jonka osalta lannoiteyli jäämän perusteella perittävän maksun on velvollinen suorittamaan lannoitetta alueelle tuova henkilö, kun taas alueella tuotetun lannoiteyli jäämän tapauksessa maksu peritään tuottajalta, pidettävä SEUT 30 artiklassa tarkoitettuna vaikutukseltaan tuontitullia vastaavana maksuna, vaikka jäsenvaltio, josta lannoiteyli jäämät viedään, säättää itse vientimaksun alentamisesta silloin, kun on kyse lannoiteyli jäämien viemisestä muihin jäsenvaltioihin?
- 2) Jos elinympäristön suojelemisesta lannoitteiden aiheuttamalta pilaantumiselta 23.1.1991 annetun Flanderin alueen asetuksen 21 §:n viidennessä momentissa tarkoitettua tuontimaksua, joka peritään vain siitä, että alueelle tuodaan muista jäsenvaltioista eläinlannoitteen ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, ei ole pidettävä tuontitullia vaikutukseltaan tuontitullia vastaavana maksuna, onko kyseisen maksun katsottava merkitsevän SEUT 110 artiklassa tarkoitettua muiden jäsenvaltioiden tuotteeseen kohdistuvaa syrjivää maksua sen takia, että Flanderin alueella tuotetusta eläinlannoitteesta on maksettava kansallisessa lainsäädännössä säädetty perusmaksu, jonka suuruus vaihtelee tuotantoprosessin mukaan, kun taas silloin, kun on kyse alueelle tuoduista lannoiteyli jäämistä peritään tuotantoprosessista (esimerkiksi eläinperäisyys tai P2O5-pitoisuus) riippumatta vakiosuuruinen maksu, joka on suurempi kuin Flanderin alueella tuotetusta eläinlannoitteesta perittävän perusmaksun alin määrä 0,00 euroa, vaikka jäsenvaltio, josta lannoiteyli jäämät viedään, säättää itse vientimaksun alentamisesta silloin, kun on kyse lannoiteyli jäämien viemisestä muihin jäsenvaltioihin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 10.5.2013 — Provincie Antwerpen v. Belgacom NV van publiek recht

(Asia C-256/13)

(2013/C 207/42)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Provincie Antwerpen

Vastapuoli: Belgacom NV van publiek recht

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi) 6 ja/tai 13 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat/se on esteenä sille, että jäsenvaltion viranomaisen sallitaan verottaa talousarvioon liittyvien tai muiden syiden perusteella televiestintäoperaattoreita sellaisesta elinkeinotoiminnasta, jonka toteuttamiseen on olemassa viranomaisen toiminta-alueella tai sen osassa sijaitsevalla julkisella tai yksityisellä maa-alueella olevia GSM-pylväitä, -mastoja tai -antenneja asianomaisessa elinkeinotoiminnassa käyttöä varten?

⁽¹⁾ EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Ranska) on esittänyt 13.5.2013 — Anouthani Mlalali v. CAF des Bouches-du-Rhône

(Asia C-257/13)

(2013/C 207/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Anouthani Mlalali

Vastaja: Caisse des allocations familiales des Bouches-du-Rhône

Ennakkoratkaisukysymys

[Ovatko] sosiaaliturvalain (code de la sécurité sociale) L. 512-2 ja D. 512-2 §:ssä asetetut edellytykset yhteensopivia 25.11.2003 annetun direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ 11 artiklan kanssa?

⁽¹⁾ Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY (EUVL L 16, s. 44)

Valitus, jonka Peter Schönberger on tehnyt 8.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-186/11, Peter Schönberger v. Euroopan parlamentti, 7.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peter Schönberger (edustaja: Rechtsanwalt O. Mader)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

I. Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-186/11 7.3.2013 antama tuomio on kumottava.

II. Valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus on hyväksyttävä. Valittajalle 25.1.2011 kirjeitse ilmoitettu vastapuolen päätös, jolla lopetettiin sen vetoomuksen nro 1188/2010 käsittely ilman, että vetoomusvaliokunta olisi tarkastellut vetoomuksen sisältöä, on kumottava.

III. Vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut tosiseikkoja esittäessään huomioon, että vetoomusvaliokunnan puheenjohtaja ilmoitti valittajalle perustelematta, että hänen vetoomuksensa tosin otetaan tutkittavaksi, mutta vetoomusvaliokunta ei voi tarkastella sen sisältöä. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin katsoi tosiseikkoja vääristelevästi, että vetoomus oli käsitelty.

Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi vetoomusoikeuden suojan laajuutta, kun se katsoi säännöstenvastaisesti, että suojan laajuus rajoittuu vain vetoomuksen tutkittavaksi ottamisen tarkastamiseen. Suojan laajuus sisältää kuitenkin myös oikeuden saada vetoomuksen sisältö käsiteltyä ja saada päätös asiassa, jos vetoomus otetaan tutkittavaksi (oikeus saada asia käsiteltäväksi).

Unionin yleinen tuomioistuin teki sellaisen loogisesti virheellisen päätelmän, ettei parlamentin tutkittavaksi ottaman vetoomuksen käsittelemättä jättämisellä, toisin kuin tutkimatta jätetyn vetoomuksen käsittelemättä jättämisellä, ole oikeusvaikutuksia.

Unionin yleinen tuomioistuin toimi ristiriitaisesti omaan oikeuskäytäntöönsä asiassa T-308/07 (Tegebauer)⁽¹⁾ nähden. Mainitussa asiassa se totesi, että vetoomusoikeuden tehokkuus voi heikentyä, jos vetoomuksen sisältöä ei käsitellä.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon parlamentin päätöksen perustelujen puuttumisesta johtuvaa säännöstenvastaisuutta. Sen sijaan se korvasi vetoomuksen käsittelemättä jättämisen puuttuvat perustelut omilla perusteluillaan.

Unionin tuomioistuin ei arvioinut sitä tosiseikkaa, ettei valittajalle annettu mahdollisuutta antaa vetoomusvaliokunnalle oikeaa kuvaa asiasta.

⁽¹⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.9.2011 (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 14.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-65/10, T-113/10 ja T-138/10, Espanja v. komissio, 26.2.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— valitus on otettava tutkittavaksi ja on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-65/10, T-133/10 ja T-138/10, Espanja vastaan komissio, 26.2.2013 antama tuomio

— on kumottava komission 30.11.2009 tekemä päätös K(2009) 9270, komission 23.12.2009 tekemä päätös K(2009) 10687 ja komission 28.1.2010 tekemä päätös K(2010) 337, joilla vähennetään tukia, joita Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) on myönnetty Andalucía-toimintaohjelmalle, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), 9.12.1994 tehdyn päätöksen K(94) 3456 mukaisesti, Pais Vasco-toimintaohjelmalle, joka vastaa tavoitetta 2 (1997–1999), 5.2.1998 tehdyn päätöksen K(1998) 121 mukaisesti ja Comunidad Valenciana-toimintaohjelmalle, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), 25.11.1994 tehdyn päätöksen K(1994) 3043/6 mukaisesti

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

— **Oikeudellinen virhe, joka liittyy näkemykseen siitä, että asetuksen 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohta on oikeudellisten perusteiden perustana ekstrapolointiin perustuvien rahoitusta koskevien korjausten tekemiselle.** Mainittu säännös ei voi toimia oikeudellisenä perustana ekstrapolointiin perustuvien rahoit-

tusta koskevien korjausten tekemiselle silloin, kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, koska komissiolle ei ole annettu tällaista toimivaltaa.

— **Oikeudellinen virhe, joka koskee komission suorittamaa ekstrapolointiin liittyvän luotettavuuden, johdonmukaisuuden, relevanssin ja tarkoituksenmukaisuuden valvontaa.** Unionin yleisen tuomioistuimen valvontaa, joka kohdistui sen näytteen edustavuuteen, jota käytettiin ekstrapolointiin perustuvan rahoitusta koskevan korjauksen tekemiseen, ei suoritettu asiassa Tetra Laval annettuun tuomioon perustuvan oikeuskäytännön mukaisesti. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1).

⁽²⁾ Asiassa C-12/03 P, komissio v. Tetra Laval, 15.2.2005 annettu tuomio (Kok., s. I-987, 39 kohta).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 15.5.2013 — Provincie Antwerpen v. Mobistar NV

(Asia C-264/13)

(2013/C 207/46)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Provincie Antwerpen

Vastapuoli: Mobistar NV

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi) 6 ja/tai 13 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat/se on esteenä sille, että jäsenvaltion viranomaisen sallitaan verottaa talousarvioon liittyvien tai muiden syiden perusteella televiestintäoperaattoreita sellaisesta elinkeinotoiminnasta, jonka toteuttamiseen on olemassa viranomaisen toiminta-alueella tai sen osassa sijaitsevalla julkisella tai yksityisellä maa-alueella olevia GSM-pylviä, -mastoja tai -antenneja asianomaisessa elinkeinotoiminnassa käyttöä varten?

⁽¹⁾ EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt 15.5.2013 — Emiliano Torralbo Marcos v. Korota S.A. ja Fondo de Garantía Salarial

(Asia C-265/13)

(2013/C 207/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Emiliano Torralbo Marcos

Vastapuolet: Korota S.A. ja Fondo de Garantía Salarial

Ennakkoratkaisukysymykset

- Ovatko lainkäyttöelinten sekä oikeustoksikologian ja teknisen rikostutkinnan laitoksen suoritteista perittävistä maksuista 20.11.2012 annetun lain 10/2012 1 §, 2 §:n f kohta, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 2 momentin a kohta, 4 §:n 3 momentti, 5 §:n 3 momentti, 6 ja 7 § ja 8 §:n 1 ja 2 momentti ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 47 artiklan kanssa, koska kyseisten säännösten mukaan kansallinen tuomioistuin ei voi a) mukauttaa oikeudenkäyntimaksuja eikä arvioida niiden oikeasuhteisuutta (huomioimalla valtion perusteet maksun asettamiselle ja sen, rajoittaako maksun määrä kohtuuttomasti oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan) maksuvapautuksen määrittämiseksi, b) ottaa huomioon unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen periaatetta ja c) arvioida asian merkitystä asianosaisille asian erityisolosuhteiden perusteella, kun otetaan huomioon, ettei valitusta oteta käsiteltäväksi, jollei maksua ole suoritettu?
- Ovatko lainkäyttöelinten sekä oikeustoksikologian ja teknisen rikostutkinnan laitoksen suoritteista perittävistä maksuista 20.11.2012 annetun lain 10/2012 1 §, 2 §:n f kohta, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 2 momentin a kohta, 4 §:n 3 momentti, 5 §:n 3 momentti, 6 ja 7 § ja 8 §:n 1 ja 2 momentti ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, koska kyseisiä säännöksiä sovelletaan työoikeudellisten asioiden oikeudenkäynnin kaltaiseen erityismenettelyyn, jossa tavanomaisesti sovelletaan unionin oikeutta olennaisena osana tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä unionissa?
- Voiko ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen kaltainen tuomioistuin jättää soveltamatta nyt riitautetun kaltaista säännöstöä, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin ei voi a) mukauttaa oikeudenkäyntimaksuja eikä arvioida niiden oikeasuhteisuutta (huomioimalla valtion perusteet maksun asettamiselle ja sen, rajoittaako maksun määrä kohtuuttomasti oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan) maksuvapautuk-

sen määrittämiseksi, b) ottaa huomioon unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen periaatetta ja c) arvioida asian merkitystä asianosaisille asian erityisolosuhteiden perusteella, kun otetaan huomioon, ettei valitusta oteta käsiteltäväksi, jollei maksua ole suoritettu?

⁽¹⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2013 — L. Kik v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-266/13)

(2013/C 207/48)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: L. Kik

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ henkilöistä soveltamisalaa koskevia sääntöjä sekä sääntöjä, joiden perusteella kyseisen asetuksen II osaston lainvalintasääntöjen alueellinen soveltamisala määräytyy, tulkittava siten, että näitä lainvalintasääntöjä sovelletaan nyt tarkasteltavan kaltaisessa tapauksessa, jossa kyseessä on (a) Alankomaissa asuva työntekijä, joka (b) on Alankomaiden kansalainen, (c) oli joka tapauksessa aikaisemmin Alankomaiden pakollisten vakuutusten piirissä, (d) työskentelee menrenkulkijana Sveitsiin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa, (e) työskentelee Panaman lipun alla purjehtivalla putkenlaskualuksella ja (f) tekee tätä työtä ensin unionin alueen ulkopuolella (noin 3 viikkoa Yhdysvaltojen mannerjalustan päällä ja noin 2 viikkoa kansainvälisillä vesillä) ja sen jälkeen Alankomaiden mannerjalustan päällä (yhden kuukauden jakso ja noin yhden viikon jakso) ja Yhdistyneen kuningaskunnan mannerjalustan päällä (runsaan viikon jakso), kun (g) hänen tästä työstä saamistaan ansioista kannetaan Alankomaiden tuloveroa?
- b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, sovelletaanko asetusta (ETY) N:o 1408/71 silloin vain niihin päiviin, jolloin asianomainen työskentelee unionin jäsenvaltion mannerjalustan päällä, vai myös niitä edeltävään ajanjaksoon, jolloin hän työskenteli unionin alueen ulkopuolella?

- 2) Jos asetusta (ETY) N:o 1408/71 sovelletaan kysymyksessä 1.a tarkoitettuun työntekijään, mitä lainsäädäntöä tai lainsäädäntöjä häneen on asetuksen perusteella sovellettava?

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) 1408/71 (EYVL L 149, s. 2).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2013 — Nutricia NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-267/13)

(2013/C 207/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Nutricia NV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 3004 tarkoitettua lääkkeen käsitettä tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan myös nyt kyseessä olevien tuotteiden kaltaisia ravintovalmisteita, jotka on tarkoitettu pelkästään lääketieteelliseen käyttöön annettavaksi enteraalisesti (ruokintaletkun kautta) sellaisille ihmisille, joita sairauden tai tilan vuoksi hoidetaan lääketieteellisesti, ja kun tuotteiden käytön tarkoituksena on kyseisen sairauden tai tilan hoitamiseen liittyvä aliravitsemuksen hoitaminen tai estäminen?
- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 2202 tarkoitettua juomien käsitettä tulkittava siten, että se kattaa myös nyt kyseessä olevien tuotteiden kaltaiset nestemäiset ravintovalmisteet, joita ei ole tarkoitettu nautittavaksi juomalla vaan joita annetaan vain enteraalisesti (ruokintaletkun kautta)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Sibiu (Romania) on esittänyt 16.5.2013 — Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Asia C-268/13)

(2013/C 207/50)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Sibiu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Elena Petru

Vastapuolet: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Ennakkoratkaisukysymys

Onko silloin, kun hoidon antaminen asuinvaltiossa on mahdollista, asetuksen (ETY) 1408/71 (¹) 22 artiklan 2 kohdan toista kohtaa tulkittava sanamuodon- vai tarkoituksenmukaisesti eli voidaanko tilannetta, jossa lääkkeitä ja välttämättömimpiäkään perushoitotarvikkeita ei ole, pitää tilanteena, jossa tarvittavaa hoitoa ei mainitussa säännöksessä tarkoitettulla tavalla kyetä antamaan, vaikka teknisesti arvioiden leikkaus voitaisiin suorittaa asuinvaltiossa riittävän nopeasti sillä perusteella, että tarvittavia erikoislääkkeitä ja sama lääketieteellinen erikoisosaaminen on olemassa?

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 17.5.2013 — Iraklis Haralambidis v. Calogero Casilli

(Asia C-270/13)

(2013/C 207/51)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iraklis Haralambidis

Vastapuoli: Calogero Casilli

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun on niin, että SEUT 45 artiklan 4 kohdassa määrättyä rajoitusta ei voida soveltaa esillä olevaan tapaukseen [– jonkin muun unionin jäsenvaltion kansalaisen nimittäminen satamaviranomaisen, oikeushenkilön joka on luonteeltaan julkisoikeudellinen laitos, johtajan tehtävään –], sillä määräys koskee [– –] julkishallinnon työsuhteita (mistä esillä olevassa asiassa ei ole kyse), onko tästä huolimatta säännöstä, jolla satamaviranomaisen johtajan luottamustehtävän, jota voidaan laajasti tulkiten kuitenkin pitää ”työnä”, hoitaminen on varattu ainoastaan Italian kansalaisille, pidettävä SEUT 45 artiklassa kiellettyinä kansalaisuuteen perustuvana syrjintänä?

- 2) Voidaanko sen, että italialaisen satamaviranomaisen johtajan tehtävää hoitaa jonkin muun unionin jäsenvaltion kansalainen, katsoa — muulla tavoin — kuuluvan SEUT 49 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa määrätyn sijoittautumisvapauden piiriin, ja onko tällaisessa tapauksessa kansallisessa oikeudessa voimassa oleva kielto, jonka mukaan tehtävää ei voi hoitaa muu kuin Italian kansalainen, katsottava kansalaisuuteen perustuvaksi syrjinnäksi vai voidaanko tämän katsoa jäävän SEUT 51 artiklan ulkopuolelle?
- 3) Voidaanko sitä, että italialaisen satamaviranomaisen johtajan tehtävää hoitaa jonkin muun unionin jäsenvaltion kansalainen, pitää — toissijaisesti — direktiivissä 2006/123/EY⁽¹⁾ tarkoitettuna palvelun suorittamisena, onko satamapalvelujen sulkemisella direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle merkitystä nyt käsiteltävässä tapauksessa, ja jos ei ole, onko kansallisessa oikeudessa voimassa oleva mainitun tehtävän hoitamista koskeva kielto kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää vai ei?
- 4) Viimesijaisesti kysytään, [– –] voidaanko sen, että italialaisen satamaviranomaisen johtajan tehtävää hoitaa jonkin muun unionin jäsenvaltion kansalainen, ellei sitä voida sijoittaa johonkin edellä mainituista vaihtoehdoista — kuitenkin — katsoa kuuluvan yleisemmällä tasolla Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklassa tarkoitetulla tavalla jokaisen unionin kansalaisen ”oikeuteen tehdä työtä ja sijoittautua tai tarjota palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa”, SEUT 45 ja 49 artiklassa ja niitä seuraavissa artikloissa sekä palveluista sisämarkkinoilla annetussa direktiivissä 2006/123 olevista ”toimialoja” koskevista erillismääräyksistä ja -säännöksistä huolimatta, ja onko tämän vuoksi kansallisessa oikeudessa voimassa oleva mainitun tehtävän hoitamiseen kohdistuva kielto ristiriidassa sen vastaavalla tavalla yleisen kiellon kanssa, joka koskee kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää ja josta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohdassa vai ei?

⁽¹⁾ Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36)

Valitus, jonka Rouse Industry AD on tehnyt 16.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-489/11, Rouse Industry AD v. Euroopan komissio, 20.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Valittaja: Rouse Industry AD (edustajat: advokat Al. Angelov ja advokat Sv. Panov)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaativukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-489/11 20.3.2013 antama tuomio on kumottava
- asia on ratkaistava lopullisesti ja valtioneustusta N:o SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09), jonka Bulgaria on toteuttanut Rouse Industry AD:n hyväksi, 13.7.2011 annetun Euroopan komission päätöksen 2012/06/EU 2, 3, 4 ja 5 artikla on kumottava
- toissijaisesti asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen ratkaistavaksi ja
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja esittää seuraavat valitusperusteet:

- 1) **Ensimmäinen valitusperuste: menettelymääräysten rikkominen, millä loukattiin kantajan etua**
 - i) Unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut tuomionsa perusteluissa prosessinjohtotoimien yhteydessä asianosaisille esitettyjä tosiseikkoja koskevia keskeisiä kysymyksiä eikä näiden niitä koskevia näkemyksiä.
 - ii) Tämä merkitsee vakavaa oikeudenkäyntivirhettä, joka kuuluu Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan soveltamisalaan, koska unionin yleisen tuomioistuimen velvollisuutena on ottaa huomioon kaikki asianosaisten esittämät vaatimukset, huomautukset ja argumentit.
- 2) **Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin loukkasi unionin oikeutta**
 - i) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi lainvastaisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa yhdessä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 1 artiklan c alakohdan kanssa, koska se lähti siitä, että kyseessä oli uusi valtioneustuki Rouse Industry AD:n hyväksi.
 - ii) Unionin yleinen tuomioistuin antoi tuomionsa SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaisesti, koska se katsoi virheellisesti, että valtioneustuki ei soveltunut yhteismarkkinoille ja että se rajoitti kilpailua, ja että se, ettei valtio perinyt velkaa takaisin, hyödytti yritystä.

iii) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiolla rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 296 artiklaa, koska jaosto sovelsi ratkaisussaan Euroopan komission yksityistä velkojaa varten valitsemien kriteerien osalta oikeudellisesti virheellistä lähtökohtaa. Euroopan komissio ei päätöksessään perustanut päätelmiään yksityistä velkojaa varten valitsemiensa kriteerien osalta analyysiin eikä tietellisiin perusteisiin, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei voinut millään perusteella yhtyä komission argumenttiin.

iv) Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaa ja SEUT 296 artiklaa virheellisesti, koska Euroopan komissio oli päätöksessään velvollinen ilmoittamaan takaisin perimistä koskevan vaatimuksen taustalla olevan tuen suuruuden korkoineen, ja tässä yhteydessä korko on määritettävä Euroopan komission vahvistaman asianmukaisen määrän mukaisesti, mitä ei tapahtunut, joten komission toimi ei ole perusteltu.

(¹) EYVL L 83, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italia) on esittänyt 21.5.2013 — Equoland Soc. coop. arl v. Agenzia delle Dogane

(Asia C-272/13)

(2013/C 207/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Equoland Soc. coop. arl

Vastapuoli: Agenzia delle Dogane

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 16 artiklan ja direktiivin 2006/112/EY (²) 154 ja 157 artiklan nojalla se, että maahantuodut tavarat on tarkoitettu muuhun varastomenettelyyn kuin tullivarastomenettelyyn, eli arvonlisäverovarastoon, riittävää, jotta maahantuonnista kannettavan arvonlisäveron maksamisesta voidaan vapauttaa myös, jos siirtäminen ei tapahdu fyysisesti vaan ainoastaan paperilla?
- 2) Ovatko kuudes direktiivi EY 77/388/ETY ja direktiivi 2006/112/EY esteenä käytännölle, jonka nojalla jäsenvaltio vaatii, että maahantuonnista kannettava arvonlisävero on maksettava, vaikka tämä arvonlisävero on maksettu — virheen tai sääntöjenvastaisuuden vuoksi — käännettyä veron-

maksuvelvollisuutta (reverse charge) koskevan järjestelmän avulla sisäistä laskutusta käyttäen ja se on samalla merkitty myyntejä ja ostoja koskevaan kirjanpitoon?

- 3) Onko se, että jäsenvaltio vaatii maksettavaksi arvonlisäveroa, joka on jo maksettu käännettyä veronmaksuvelvollisuutta (reverse charge) koskevan järjestelmän avulla sisäistä laskutusta käyttäen ja joka on samalla merkitty myyntejä ja ostoja koskevaan kirjanpitoon, arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen vastaista?

- (¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).
- (²) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Pontevedra (Espanja) on esittänyt 21.5.2013 — Pablo Acosta Padín v. Hijos de J. Barreras S.A.

(Asia C-276/13)

(2013/C 207/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Pontevedra

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pablo Acosta Padín

Vastaaja: Hijos de J. Barreras S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan (aikaisemmin EY:n perustamisso-
pimuksen 81 artikla yhdessä sen 10 artiklan kanssa) ja SEU
4 artiklan 3 kohdan kanssa sopusoinnussa oikeudenkäynti-
asiamiesten palkkiotaulukoista 7.11.2003 annetun kunin-
kaan asetuksen 1373/2003 kaltainen sääntely, jonka mu-
kaan oikeudenkäyntiasiamiehille maksettaviin palkkioihin
sovelletaan vähimmäispalkkio taulukkoa, jonka mukaisia
määriä voidaan korottaa tai alentaa vain 12 prosentilla, jos
jäsenvaltion viranomaisilla, tuomioistuimet mukaan lukien,
ei ole todellista mahdollisuutta poiketa erityisolosuhteissa
lainsäädäntöön kuuluvassa taulukossa vahvistetuista vähim-
mäismääristä?
- 2) Voidaanko kyseessä olevan palkkiotaulukon soveltamiseksi
siten, että jätetään soveltamatta siinä vahvistettuja vähim-
mäissummia, pitää erityisolosuhteina tilannetta, jossa palk-
kiotaulukon mukainen palkkio on täysin suhteeton tosiasi-
allisesti suoritettuun työn määrään nähden?

- 3) Ovatko SEUT 56 artikla (entinen 49 artikla) ja oikeudenkäyntiasiamiesten palkkiotaulukoista 7.11.2003 annettu kuninkaan asetus 1373/2003 sopusoinnussa keskenään?
- 4) Täyttääkö kyseinen lainsäädäntö välttämättömyyden ja oikeasuhteisuuden edellytykset, joihin viitataan direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ 15 artiklan 3 kohdassa?
- 5) Käsittääkö Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artikla, jossa määrätään oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, myös oikeuden puolustautua tehokkaasti sitä vastaan, että oikeudenkäyntiasiamiehen palkkio määritetään suhteettoman suureksi ja tosiasiallisesta työn määrää vastaamattomaksi?
- 6) Jos kysymyksen vastataan myöntävästi, ovatko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan kanssa sopusoinnussa sellaiset Espanjan siviiliprosessilain säännökset, joiden mukaan oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen veloitettu asianosainen ei voi riitauttaa oikeudenkäyntiasiamiehen palkkion määrittämistä sillä perusteella, että se on kohtuuttoman korkea eikä vastaa tosiasiallisesti suoritetun työn määrää?

⁽¹⁾ Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 22.5.2013 — C More Entertainment AB v. Linus Sandberg

(Asia C-279/13)

(2013/C 207/55)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: C More Entertainment AB

Vastapuoli: Linus Sandberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sisältyykö [direktiivin 2001/29] ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yleisölle välittämisen käsitteeseen menettely, jossa kenen tahansa nähtävissä olevalla verkkosivulla pidetään saatavilla napsautettava linkki teokseen, jota teoksen tekijänoikeuden haltija lähettää?
- 2) Onko kysymyksen 1 kannalta merkitystä sillä, millä tavalla linkitys tehdään?

- 3) Onko merkitystä sillä, onko pääsyä linkitettyyn teokseen jollain tavoin rajoitettu?
- 4) Saavatko jäsenvaltiot säätää tekijänoikeuden haltijan laajemmasta yksinoikeudesta siten, että yleisölle välittämällä säädetään tarkoitettavan muitakin kuin [direktiivin 2001/29] 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja menettelytapoja?
- 5) Saavatko jäsenvaltiot säätää oikeudenhaltijan laajemmasta yksinoikeudesta siten, että yleisölle välittämällä säädetään tarkoitettavan muitakin kuin [direktiivin 2001/29] 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelytapoja?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukais-tamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypros) on esittänyt 27.5.2013 — Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi ja Giorgos Sertis

(Asia C-291/13)

(2013/C 207/56)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Nikosian alioikeus)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sotiris Papasavvas

Vastaajat: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi ja Giorgos Sertis

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon, että jäsenvaltioiden kunnianloukkausta koskevat lait vaikuttavat mahdollisuuteen tarjota tietopalveluja sähköisesti niin kansallisella tasolla kuin EU:n alueella, voitaisiinko nämä lait katsoa rajoituksiksi tietopalveluiden tarjoamiselle sovellettaessa direktiiviä 2000/31/EY?
- 2) Jos vastaus edellä esitettyyn kysymykseen 1 on myöntävä, sovelletaanko direktiivin 2000/31/EY 12, 13 ja 14 artiklan vastuuta koskevia säännöksiä yksityisten välisiin yksityisoikeudellisiin asioihin, kuten yksityisoikeudelliseen vastuuseen kunnianloukkauksesta, vai rajoittuuko niiden soveltaminen yksityisoikeudelliseen vastuuseen kauppa-/kuluttajaoikeudellisia toimia koskevissa asioissa?

- 3) Kun otetaan huomioon direktiivin 2000/31/EY tietoyhteiskunnan palveluiden tarjoajien vastuuta koskevien 12, 13 ja 14 artiklan tarkoitus ja kun pidetään mielessä, että väliaikaisten kielto määräysten, jotka pysyvät voimassa koko asian tuomioistuinkäsittelyn ajan, määrääminen edellyttää monessa jäsenvaltiossa kannetta, luovatko kyseiset artiklat subjektiivisia oikeuksia, joihin voidaan vedota lakiin perustuvina puolustautumisperusteina yksityisoikeudellisen kunnianloukkauksen yhteydessä, vai ovatko ne lakiin perustuvia esteitä tällaisten kanteiden nostamiselle?
- 4) Käsittävätkö direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan ja direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY, määritelmät "tietoyhteiskunnan palvelut" ja "palvelun tarjoaja" internetissä tarjottavat tietopalvelut, joista korvausta ei maksa suoraan niiden vastaanottaja, vaan korvaus saadaan välillisesti verkkosivustolla näkyvistä kaupallisista mainoksista?
- 5) Kun otetaan huomioon "tietopalvelun tarjoajan" määritelmä, joka vahvistetaan direktiivin 2000/31/EY 2 artiklassa ja direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY, voidaanko seuraavat seikat tai jokin niistä katsoa direktiivin 2000/31/EY 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuksi "pelkäksi siirtotoiminnaksi", "välimuistiin tallentamiseksi" tai "säilytykseksi":
- a) Sanomalehti, jolla on ilmainen verkkosivusto, jossa painettu sanomalehti on saatavilla sähköisessä muodossa kaikkine julkaistuine kirjoituksineen, kuvineen ja mainoksineen PDF-muodossa tai vastaavassa sähköisessä muodossa.
- b) Sähköinen sanomalehti, johon pääsee tutustumaan vapaasti, mutta jonka julkaisija saa korvauksen verkkosivustolla näkyvien kaupallisten mainosten kautta. Sähköiseen sanomalehteen sisältyvät tiedot ovat peräisin sanomalehden työntekijöiltä ja/tai riippumattomilta toimittajilta.
- c) Maksullinen verkkosivusto, jolla tarjotaan a) tai b) kohdassa mainittua palvelua?

Valitus, jonka El Corte Inglés, S.A. on tehnyt 30.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-571/11, El Corte Inglés v. SMHV — Chez Gerard (CLUB GOURMET), 20.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: El Corte Inglés, S.A. (edustajat: abogado J.L. Rivas Zurdo ja abogado E. Seijo Veiguela)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 20.3.2013 asiassa T-171/11 antaman tuomion kokonaisuudessaan

— velvoittaa vastapuolen tai vastapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaaminen

Valittajan mukaan oikeusvarmuuden periaate edellyttää "yksiselitteistä muotoilua, josta asianosaisten oikeudet ja velvollisuudet ilmenevät selvästi ja tarkasti". Tämä periaate on yhteydessä luottamuksensuojan periaatteeseen, jonka mukaan aikaisemmista hallinnollisista päätöksistä, joihin päätöksen adressaatti on voinut perustaa luottamuksensa, poikkeavat päätökset on perusteltava.

Espanjan tuomioistuinten käytäntö käsitellä (vuoden 1997 suuntaviivojen voimassa ollessa rekisteröityjä) espanjalaisia "slogan-tavaramerkkejä" on selvästi ristiriidassa yhteisön väitemenetelyssä B 877 714 tehtyjen hallinnollisten päätösten ja unionin yleisen tuomioistuimen 20.3.2013 asiassa T-571/11 antaman tuomion kanssa: jos väiteosastolla oli epäilyksiä aikaisemman tavaramerkin sanamuodosta, sen olisi pitänyt hälventää ne sitä koskevalla tiedonsaantipyynnöllä Espanjan patentti- ja tavaramerkkivirastolle tai pyytää valittajaa esittämään huomautuksia puolustukseksi.

2. Oikeusriidan taustan ilmeisen virheellinen arviointi

Valittaja väittää, että tuomiossa on katsottu toteennäytetyksi, että väitteen perustana oleva tavaramerkki on rekisteröity luokkaan 35 kuuluville palveluille "mainoslause", jota käytetään luokkiin 29, 30, 31, 33 ja 42 kuuluvien tavaroiden markkinoinnissa tai käytössä. Sen mukaan SMHV tuntee 17.7.2006 tehdyn oman päätöksensä, jossa se otti huomioon Espanjan patentti- ja tavaramerkkiviraston 11.11.1997 antamat slogan-tavaramerkkien tutkintaa koskevat suuntaviivat (liite 4) ja Espanjan Tribunal Supremon 25.2.2004 ja 30.5.2008 antamat tuomiot.

Valittaja väittää, että asianosaisen vaatiminen esittämään huomautuksia ja näyttämään toteen, että sen aikaisemman tavaramerkin suoja ulottuu samoihin tavaroihin kuin hakemuksen kattamat tavarat, on ilmeinen arviointivirhe, koska se johtaa samanlaisen soveltamisen vaatimiseen. Näin ollen tärkein kysymys, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa, jäi ilman vastausta näytön ja tosiseikkojen virheellisen arvioinnin vuoksi.

3. Valituksenalaisen tuomion virheelliset perustelut

Valituksenalaisessa tuomiossa tosin tunnustetaan ([39] kohdassa) asiassa Atomic Austria (?) annetun tuomion merkitys ja todetaan (41 kohta), että sitä sovelletaan, jos SMHV:llä on jo tietoja kansallisesta lainsäädännöstä, mikä on valittajan mukaan kuitenkin ristiriitaista, koska kansallista lainsäädäntöä ei tällöin sovellettaisi viran puolesta.

Tuomion 45 kohdassa todetaan, ettei SMHV:n menettelyssä voida vedota muissa SMHV:n menettelyissä esitettyihin perusteluihin; ei kuitenkaan perusteltu, miksi näin on.

Tavaramerkkien vertailematta jättäminen, mikä on tärkeä kanneperuste (tuomion 55 kohta), vie valittajalta puolustautumismahdollisuuden.

4. Sekaannusvaara

Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valittajan puolustautumisoikeuksia, kun se ei lausunut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sekaannusvaarasta. Kannekirjelmän 19–22 kohdassa esitettyihin kanneperusteisiin kuuluu etenkin sekaannusvaaran virheellinen arviointi. Oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaaran olemassaoloa yleisön keskuudessa on arvioitava kokonaisuudessaan ja huomioon on otettava kaikki yksittäistapauksessa merkitykselliset seikat.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EUVL L 78, s. 1)

(²) Asia T-318/03, Atomic Austria v. SMHV — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), tuomio 20.4.2005 (Kok., s. II-1319).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 4.6.2013 — Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n selvitysmies, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA

(Asia C-305/13)

(2013/C 207/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Haeger & Schmidt GmbH

Vastapuolet: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n selvitysmies, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko huolintasopimus, jolla toimeksiantaja antaa toimeksisaajan, joka toimii omissa nimissään ja vastuullaan, hoidettavaksi tavarankuljetuksen, jonka tämä antaa yhden tai useamman kuljettajan toteutettavaksi toimeksiantajan lukuun, olla — ja jos voi, millä edellytyksin — sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 19.6.1980 Roomassa tehdyn yleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleen viimeisessä virkkeessä tarkoitettulla tavalla sopimus, jonka pääasiallinen kohde on tavaroiden kuljettaminen
- 2) Jos huolintasopimus voidaan katsoa edellä mainitun yleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettua tavarankuljetussopimukseksi, mutta tässä määräyksessä tarkoitettua erityistä lainvalintolettamaa ei voida soveltaa siksi, etteivät kyseiset paikat satu yhteen siinä tarkoitettulla tavalla, onko sen ensimmäisen virkkeen sanamuotoa, jonka mukaan 2 kohdassa määrätty yleinen olettama ei koske tavarankuljetussopimuksia, tulkittava siten, että tuomioistuimen on tällaisessa tapauksessa selvitettävä sovellettava laki 4 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yleisen valintaperiaatteen mukaisesti eikä mainitun lopullisesti sivuutetun olettaman perusteella, eli yksilöimällä maa, johon sopimus läheisimmin liittyy, kiinnittämättä erikseen huomiota sen sopimuspuolen toimipaikkaan, joka tekee sopimukselle luonteenomaiseen suoriutumisen?
- 3) Jos huolintasopimus kuuluu 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettun yleisen olettaman alaan, voidaanko silloin, kun alkuperäinen toimeksiantaja on tehnyt sopimuksen ensimmäisen toimeksisaajan kanssa, joka on tämän jälkeen antanut toimeksiannon seuraavalle, hyväksyä se, että toimeksiantajan ja tällaisen seuraavan toimeksisaajan väliseen sopimussuhteeseen sovellettava laki määritetään ensimmäisen toimeksisaajan toimipaikan perusteella, koska näin määritetyn valtion lain on katsottava soveltuvan kokonaisvaltaisesti huolintaan kokonaisuutena?

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 18.3.2013 — EPAW v. komissio

(Asia T-168/13)

(2013/C 207/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Irlannin tasavalta) (edustaja: asianajaja C. Kiss)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Uusiutuva energia: merkittävä tekijä Euroopan energiamarkkinoilla” KOM(2012) 271

— kumoamaan Euroopan komission energian pääosaston 21.1.2013 antaman vastauksen nro AG/ss ener.c.l(2012)1664829 EPAW:n pyyntöön sisäisestä uudelleentarkastelusta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komission tiedonanto KOM(2012)271 on lainvastainen.

— Komission tiedonannossa KOM(2012)271 on Århusin yleissopimuksen vastaisesti jätetty antamatta yleisölle mahdollisuus osallistua uusiutuvaa energiaa koskevaan strategiaan.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komission tiedonanto KOM(2012)271 on lainvastainen.

— Komission tiedonanto (2012)271 ei ole Århus-asetuksen (Euroopan unionin asetus N:o 1367/2006) mukainen.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komission kirje nro AG/ss ener.c.l(2012)1664829 on lainvastainen.

— Komission kirjeessä todetaan lainvastaisesti, että jotta hallintotoimea voitaisiin tarkastella uudelleen unionin asetukseen N:o 1367/2006 perustuvan sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön välityksellä, sen on oltava unionin toimielimen toteuttama yksittäistapausta koskeva toimi, jolla on oikeudellisesti sitovia vaikutuksia.

leentarkastelua koskevan pyynnön välityksellä, sen on oltava unionin toimielimen toteuttama yksittäistapausta koskeva toimi, jolla on oikeudellisesti sitovia vaikutuksia.

Kanne 8.4.2013 — Square v. SMHV — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Asia T-213/13)

(2013/C 207/60)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Square, Inc. (San Francisco, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 31.1.2013 asiassa R 775/2012-1 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään Euroopan unioni, sanamerkistä SQUARE luokkiin 9, 35 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — kansainvälinen Euroopan unionin kattava tavaramerkki nro W 1 032 395

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki SQUARE-énergie luokkiin 31, 35, 36, 38, 41, 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta.

Kanne, nostettu 23.4.2013 — Atmeh v. SMHV — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezig)

(Asia T-239/13)

(2013/C 207/61)

Kannekirjelmän kieli: ranska.

Asianosaiset

Kantaja: Ammar Atmeh (Diera-Duba, yhdistyneet Arabiemiraatit) (edustaja: asianajaja A. Berthet)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sylvie Fretier (Pariisi, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi

— muuttamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 14.2.2013 yhdistetyissä asioissa R 1482/2011-4 ja R 1571/2011-4 tekemän päätöksen ja lykkäämään Ammar Atmehin 16.6.2004 jätetystä yhteisön tavaramerkistä MONTALE MTL MONTALE Dezig nro 003 874 807 nostetun kumoamiskanteen käsittelyä odottaessa, että Tribunal de Grande Instance de Parisissa vireillä oleva, S. Fretierin tavaramerkkejä koskeva mitättömyyttä ja oikeuden menettämistä koskeva kanne ratkaistaan lopullisesti.

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Mitättömyysvaatimuksen kohteena oleva rekisteröity yhteisön tavaramerkki: Kuvio-merkki, jossa on sanaosat: MONTALE MTL MONTALE Dezig luokkaan 3 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkki nro 3 874 807

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista vaativa asianosainen: Sylvie Fretier

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Kansallinen tavaramerkki, jossa on sanaosat PIERRE MONTALE MON-

TALE M, ja kansallinen ja kansainvälisesti rekisteröity kuvio-merkki, jossa on sanaosat MTL MONTALE luokkaan 3 kuuluville tavaroille

Mitättömyysosaston päätös: Mitättömyysväite hyväksytään

Valituslautakunnan päätös: Valittajan tekemä valitus hylätään ja S. Fretierin tekemä valitus jätetään tutkimatta

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 2868/95 20 artiklaa ja hyvän oikeudenhoidon periaatetta on loukattu.

Kanne 25.4.2013 — Aldi Einkauf v. SMHV — Alifoods (Alifoods)

(Asia T-240/13)

(2013/C 207/62)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks ja C. Fürsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Alifoods, SA (Alicante, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 25.2.2013 asiassa R 407/2012-4 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Alifoods, SA

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanaosan "Alifoods" sisältävä kuvio-merkki luokkiin 29, 32 ja 35 kuuluvia palveluja ja tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro B 1 825 002

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kansainvälinen ja yhteisön tavaramerkki "ALDI" luokkiin 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta.

Kanne 25.4.2013 — Helleenien tasavalta v. komissio

(Asia T-241/13)

(2013/C 207/63)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Halkias, S. Papaiouannou ja A. Vasilopoulou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— hyväksymään kanteen

— kumoamaan numerolla C(2013)981 tiedoksiannetun ja virallisessa lehdessä L 67 vuonna 2013 julkaistun Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen Helleenien tasavaltaa koskevilta osin

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Helleenien tasavalta esittää seuraavat perusteet, joiden vuoksi rahoitusoikaisu, joista määrätään riidanalaisessa numerolla C(2013) 981 tiedoksiannetussa ja virallisessa lehdessä L 67 vuonna 2013 julkaistussa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä, on kumottava siltä osin kuin ne koskevat Helleenien tasavallan asetuksen 1782/2003⁽¹⁾ 69 artiklan mukaisten nautojen ja vasikoiden, lampaiden ja vuohien sekä tupakan alojen maksatusvuosien 2006 ja 2007 tukien rahoitusoikaisuja:

Ensimmäisessä kumoamisperusteessaan Helleenien tasavalta väittää, että asetuksen 1782/2003 69 artiklan soveltamisesta todettujen heikkouksien vuoksi määrätty korjaus on lainvastainen ja

on kumottava, koska a) se on ristiriidassa asetuksen 1782/2003 69 artiklan kanssa, jota jäsenvaltiot soveltavat vapaaehtoisesti ja jossa jätetään hyvin laaja harkintavaltia lisätuen saajien, tukikehitysoikeuksien sekä lisätuen maksamisen erityisehtojen ja -edellytysten vahvistamisen suhteen, b) asetuksen 1782/2003 69 artiklan virheellisestä soveltamisesta ei aiheudu vahinkoa rahastolle, kuten asetuksen 1290/2005⁽²⁾ 31 artiklassa rahoitusoikaisun lainmukaiseksi määrittämiseksi edellytetään.

Toisessa kumoamisperusteessaan Helleenien tasavalta väittää, että tupakka-alan olennaisten valvontatoimien puutteiden vuoksi määrätty korjaus on lainvastainen ja on kumottava, koska a) komission arvio, jonka mukaan paikan päällä tehtävät tarkastukset eivät olleet asetuksen 796/2004⁽³⁾ mukaisia, perustuu kyseisen asetuksen 23 artiklan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen sekä tosiseikkojen puutteelliseen arviointiin ja sisältää epätäydellisiä ja ristiriitaisia perusteluita ja b) komission arvio, jonka mukaan jalostajien luona ei toteutettu olennaisia valvontatoimia, perustuu tosiseikkoja koskevaan virheeseen.

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003.

(²) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005.

(³) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 796/2004.

Kanne 29.4.2013 — Castell Macía v. SMHV — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Asia T-242/13)

(2013/C 207/64)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: José Castell Macía (Elche, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback ja G. Macias Bonilla)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapest, Unkari)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 7.2.2013 asiassa R 1401/2012-1 tekemän päätöksen siten, että asiassa esitetty väite hylätään ja yhteisön tavamerkkiä N:o 6 798 862 "PEPE CASTELL" koskeva hakemus hyväksytään, sekä velvoittaa vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan molemmista menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa SMHV:n vastaajana vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut käsiteltävässä asiassa
- velvoittaa myös vastapuolen valituslautakunnassa vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut käsiteltävässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: sanamerkki "PEPE CASTELL" luokkiin 16, 25 ja 39 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus N:o 6 798 862

Sen tavamerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: PJ Hungary Szolgáltató kft

Tavamerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanaosan "Pepe Jeans FOOTWEAR" sisältävä kuviomerkki luokkaan 25 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: väite hyväksyttiin

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylättiin

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 2.5.2013 — MHCS v. SMHV — Ambra (DORATO)

(Asia T-249/13)

(2013/C 207/65)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: MHCS (Epernay, Ranska) (edustajat: lakimiehet P. Bouteron, N. Moya Fernández ja L-E. Balleydier)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Ambra S.A. (Varsova, Puola)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Ottamaan kanteen liitteinen tutkittavaksi
- Kumoamaan toisen valituslautakunnan päätöksen
- Velvoittamaan SMHV:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavamerkki: Kuviomerkki, joka sisältää pullon kaulaetiketin ja sanaosan DORATO luokkaan 33 kuuluville tavaroille — yhteisön tavamerkkihakemus nro 9 131 228

Sen tavamerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavamerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkit, jotka sisältävät pullon kaulaetiketin luokkaan 33 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 2.5.2013 — Naazneen Investments v. SMHV — Energy Brands (SMART WATER)

(Asia T-250/13)

(2013/C 207/66)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Naazneen Investments Ltd (Limassol, Kypros) (edustajat: lakimiehet P. Goldenbaum, I. Rohr ja T. Melchert)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Energy Brands, Inc. (New York, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan toisen valituslautakunnan päätöksen asiassa R 1101/2011-2
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan omista kuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki SMART WATER, yhteisön tavaramerkki rekisteröintinumero 781 153

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömyysosaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkki julistettiin mitättömäksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 6.5.2013 — Orthogen v. SMHV — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Asia T-253/13)

(2013/C 207/67)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Orthogen AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajaja M. Finger ja asianajaja S. Krüger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karsfeld, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 383/2012-1 21.2.2013 tekemän päätöksen

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "IRAP" luokkaan 1, 5, 10, 42 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — Yhteisön tavaramerkki 3 609 121

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Ehdoton hylkäysperuste: "IRAP" on yleisesti käytetty sellaisen tietyn proteiinin lyhennys, jolla on ratkaiseva merkitys tietyssä lääketieteellisessä tai eläinlääketieteellisessä hoitomenetelmässä

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

— Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 6.5.2013 — Stayer Ibérica v. SMHV — Korpraciya "Masternet" (STAYER)

(Asia T-254/13)

(2013/C 207/68)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stayer Ibérica (Pinto, Espanja) (edustaja: lakimies S. Rizzo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moskova, Venäjä)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— Kumoamaan riidanalaisen päätöksen sikäli kuin siinä hyväksytään valitus osittain ja julistetaan yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 4675881 mitättömäksi seuraavien tavaroiden osalta:

— Luokka 7: Työvälineet ja työkalut; koneiden osina myytävät timanttikärkiset leikkuu-, jyrä- ja kiillotusterät; poranterät ja leikkuulaikat marmori-, graniitti-, kivi-, savi-, laatta-, kattotiili-, tiili-, betoni-, asfaltiteollisuuden käyttöön ja yleensä leikkuutyökalut koneiden osina luokassa 7.

— Luokka 8: Käsikäyttöiset hiomavälineet (laikat ja tahkot).

— Velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki STAYER — yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 4 675 881

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Neuvoston asetuksen No 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, esitetyt mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömyyshakemus hylättiin kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hyväksyttiin osittain

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 8.5.2013 — Puolan tasavalta v. komissio

(Asia T-257/13)

(2013/C 207/69)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/123/EU (annettu tiedoksi numerolla K(2013) 981) (EUVL L 67, s. 20) siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Puolan tasavallan hyväksymän maksutoimiston maksamat 28 763 238,60 euroa ja 5 688 440,96 euroa;

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽²⁾ 31 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että rahoitusoikaisusta

on päätetty virheellisesti todettujen tosiseikkojen ja virheellisen oikeuden soveltamisen perusteella.

— Komissio perusti rahoitusoikaisun virheelliseen tosiseikkojen toteamiseen ja virheelliseen oikeuden soveltamiseen, vaikka Puolan viranomaiset suorittivat maksut yhteisön säännösten mukaisesti. Puolan tasavalta kyseenalaistaa komission tekemän oikeuden tulkinnan ja toteamat tosiseikat siltä osin kuin on kyse sellaisista puutteista, joita on väitetty olleen varhaiseläkejärjestelmän hallinnossa ja jotka koskevat ensinnäkin velvollisuutta harjoittaa liiketoimintaa ennen tilan luovuttamista varhaiseläkkeen yhteydessä, toiseksi sitä, että Puolan viranomaisten hyväksymä näyttö ammatillisesta soveltuvuudesta — eli ilmoitus — oli riittämätöntä, ja kolmanneksi sitä, ettei maanviljelijöille, joille tila luovutettiin mutta jotka eivät noudattaneet velvollisuutta harjoittaa maataloutta viiden vuoden ajan, ollut seuraamuksia.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohdan rikkomiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että kiinteämääräisen oikaisun soveltaminen on aivan liiallista, kun otetaan huomioon yhteisön talousarviolle mahdollisesti aiheutuneiden taloudellisten menetysten riski.

— Mistään väitetyistä puutteista ei aiheutunut eikä voinut aiheutua taloudellisia menetyksiä yhteisölle, ja joka tapauksessa mainitunlaisten menetysten riski oli täysin marginaalinen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu riittävästi

— Komissio ei ole esittänyt mitään todisteita eikä tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja koskevia toteamuksia kolmella maatilalla käyntiä koskevien päätelmiensä tueksi.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu toissijaisuusperiaatteen loukkaamiseen

— Komissio on räikeästi loukannut maatalouden kehittämisen tukipolitiikkaan kuuluvaa toissijaisuusperiaatetta. Komissio tulkitsi maaseudun tukiohjelmia koskevia asiakirjoja ja muotoili ohjelman täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä koskevia vaatimuksia ja loukkasi näin jäsenvaltiolla olevaa harkintavaltaa, joka koskee keinoja, joilla ohjelma-asiakirjoissa asetetut tavoitteet saavutetaan.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999 (EUVL L 160, s. 103).

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).

Kanne 3.5.2013 — Matratzen Concord v. SMHV — KBT (ARKTIS)

(Asia T-258/13)

(2013/C 207/70)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Matratzen Concord GmbH (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja I. Selting)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 2133/2011-4 4.3.2013 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki menettelyn oikeudenkäyntikulut menettelyn kuluessa aiheutuvat kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki ARKTIS luokkaan 20 ja 24 kuuluvia tavaroita varten — Yhteisön tavaramerkki nro 2 818 680

Yhteisön tavaramerkin haltija: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä: kantaja

Mitättömyysosaston ratkaisu: Vaatimuksen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan alakohdan rikkominen

Kanne 7.5.2013 — Ranska v. komissio

(Asia T-259/13)

(2013/C 207/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, D. Colas ja C. Candat)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— osittain kumoamaan — – Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/123/EU, siltä osin kuin päätöksessä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Ranskan tasavallan Ranskan maaseudun kehittämissuunnitelman (plan de développement rural hexagonal) 2007–2013 mukaisina luonnonhaittakorvauksina suorittamat menot varainhoitovuosilta 2008 ja 2009

— toissijaisesti osittain kumoamaan päätöksen 2013/123/EU yhtäältä siltä osin kuin päätöksessä jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Ranskan tasavallan luonnonhaittakorvauksina suorittamien menojen osa, joka koskee lampaita, joista ei ole tehty ilmoitusta lammastukea varten, ja toisaalta siltä osin kuin jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Ranskan tasavallan luonnonhaittakorvauksina suorittamien menojen osa, joka koskee eläinten tunnistamistarkastusten tai nautaeläinpalkkioiden tarkastusten yhteydessä paikalla tarkastettuja nautaeläimiä

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1975/2006 (1) 10 artiklan 2 ja 4 kohdan sekä 14 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, koska komissio on katsonut, että Ranskan hallitus ei ole noudattanut tarkastusvelvoitteitaan, koska se ei ollut luonnonhaittakorvauksiin kohdistuvissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa laskenut nautaeläimiä ja lampaita, joista oli haettu vuohista maksettavaa palkkiota. Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joissa kantaja katsoo, että

— velvollisuus eläinten laskemiseen luonnonhaittakorvauksiin kohdistuvissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa on vastoin eläintilheydelle kriteerinä ominaista jatkuvuutta ja loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

— komissio on tulkinut asetuksen N:o 1975/2006 10 artiklan 2 ja 4 kohtaa sekä 14 artiklan 2 kohtaa virheellisesti katsoessaan, ettei Ranskan tarkastusjärjestelmä ollut asianmukainen eläintilheyden kriteerin noudattamisen valvomiseksi.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1082/2003⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 796/2004⁽³⁾ 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkomiseen nautaeläinten tunnistamiseen tai nautaeläinpalkkioihin liittyviä tarkastuksia koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen yhteydessä, koska komissio on katsonut, että asetuksen N:o 1975/2006 10 artiklan 2 ja 4 kohdassa sekä 14 artiklan 2 kohdassa edellytetään paikalla tehtävässä tarkastuksessa eläinten laskemista eläintihyden kriteerin noudattamisen valvomiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu toissijaisesti siihen, että komissio on lainvastaisesti ulottanut kiinteämääräisen korjauksen soveltamisalan myös lammastiloihin, joille ei voida myöntää vuohista maksettavaa palkkiota, ja nautaeläintiloihin, joihin kohdistetaan nautaeläinten tunnistamiseen tai nautaeläinpalkkioihin liittyviä tarkastuksia.

- (¹) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 7.12.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1975/2006 (EUVL L 368, s. 74).
- (²) Yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 23.6.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1082/2003 (EUVL L 156, s. 9).
- (³) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18).

Kanne 15.5.2013 — Skysoft Computersysteme v. SMHV — British Sky Broadcasting ja Sky IP International (SKYSOFT)

(Asia T-262/13)

(2013/C 207/72)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Saksa) (edustajat: asianajajat P. Ehrlinger ja T. Hagen)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuolet valituslautakunnassa: British Sky Broadcasting Group plc ja Sky IP International Ltd (Isleworth, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan SMHV:n neljännen valituslautakunnan 20.3.2013 tekemän riidanalaisen päätöksen, koska sillä hylättiin kantajan tekemä valitus SMHV:n väiteosaston 30.9.2011 tekemästä päätöksestä eikä hylätty väliintulijan esittämää väitettä

— velvoittamaan väliintulija korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyn aikana aiheutuneet kulut mukaan lukien

— kehottamaan vastaajaa esittämään liitteet, jotka väliintulija ja kantaja toimittivat väitemenettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki SKYSOFT — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 4 782 645 luokkiin 9, 35, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuolet valituslautakunnassa

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki SKY luokkiin 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 8.5.2013 — Lausitzer Früchteverarbeitung v. SMHV Rivella International (holzmittel)

(Asia T-263/13)

(2013/C 207/73)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lausitzer Früchteverarbeitung GmbH (Sohland, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Weiß)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Rivella International AG (Rothrist, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1968/2011-1 21.2.2013 tekemän päätöksen
- muuttamaan riidanalaista päätöstä siten, että väitteen tekijän väite hylätään
- velvoittamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien tai korvaamaan välintulijan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuvamerkki, johon sisältyy sananosa "holzmichel" luokkaan 21, 24, 32, 33 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — rekisteröintihakemus nro 8 904 278

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Rivella International AG

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sellaisen kuvamerkkien kansainvälinen rekisteröinti, joihin sisältyvät sananosat "Michel" ja "Michel POWER" luokkaan 29, 30, 32 ja 33 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 20.5.2013 — Polo/Lauren v. SMHV — Freshside (Polkupyörän selässä olevaa, poolomailaa pitelevää poikaa esittävä kuva)

(Asia T-265/13)

(2013/C 207/74)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor S. Davies, barrister J. Hill ja solicitor R. Black)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Freshside Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan neljännen valituslautakunnan asiassa R 15/2012-2 1.3.2013 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki, johon sisältyy polkupyörän selässä olevaa, poolomailaa pitelevää poikaa esittävä kuva, luokkiin 18, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8 766 917

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: kuviomerkki, johon sisältyy hevosen selässä olevaa poolonpelaajaa esittävä kuva, luokkiin 9, 18, 20, 21, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen

Kanne 21.5.2013 — Italia v. komissio

(Asia T-268/13)

(2013/C 207/75)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet): avvocato dello Stato S. Fiorentinio ja G. Palmieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 7.3.2013 annetun ja 11.3.2013 tiedoksi annetun komission päätöksen K(2013) 1264 lopullinen jäljempänä olevissa kolmessa kanneperusteessa esitetystä syistä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian hallitus riitauttaa esillä olevalla kanteella 7.3.2013 annetun ja 11.3.2013 tiedoksi annetun komission päätöksen K(2013) 1264 lopullinen, jolla komissio velvoitti unionin tuomioistuimen asiassa C-496/09 17.11.2011 antaman tuomion täytäntöönpanon puitteissa Italian tasavallan maksamaan 16 533 000 euron suuruisen uhkasakon.

Edellä mainitulla tuomiolla unionin tuomioistuin velvoitti Italian tasavallan muun muassa maksamaan komissiolle Euroopan unioni omien varojen tilille uhkasakon, jonka määrä lasketaan kertomalla 30 miljoonan euron suuruisen perusmäärä sääntöjenvastaisten tukien, joiden takaisinperintää ei vielä tuon tuomion julistamispäivänä ollut toteutettu, prosenttiosuudella kaikista määristä, jotka ovat vielä perimättä. Uhkasakkoa oli maksettava kultakin puolivuotisjaksolta, jolla asiassa C-99/02, komissio vastaan Italia, 1.4.2004 annetun tuomion noudattamisen kannalta tarpeellisten toimenpiteiden toteuttaminen viivästyi.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEUT 260 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen ja täytäntöönpanosta annetun tuomion (asiassa C-496/09, komissio v. Italia, 17.11.2011 annettu tuomio) noudattamatta jättämiseen, koska tuomion kohtaa, jossa uhkasakkojen laskemiseksi viitataan ”määriin, jotka ovat vielä perimättä takaisin tämän tuomion julistamispäivänä”, on tulkittu virheellisesti.

— Italian hallitus katsoo, että mainittua kohtaa on tulkittava siten, että huomioon otettava päivä ei ole kyseisen tuomion julistamispäivä vaan päivä, jolloin todisteiden keräämisvaihe menettelyssä päätettiin, eli hetki, jolloin se aineellinen tilanne, jonka perusteella unionin tuomioistuin ratkaisi oikeudenkäynnin, konkretisoitui. Italian hallituksen mukaan uhkasakon alentamiseksi huomioon on otettava takaisinperintätoimet, jotka se on toteuttanut menettelyn kuluessa mutta tutkintavaiheen päätyttyä.

2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 260 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen ja täytäntöönpanosta annetun tuomion noudattamatta jättämiseen, koska tuomion kohtaa, jonka mukaan puolivuositain maksettavan uhkasakon laskennassa ei ole otettava huomioon määriä, jotka liittyvät tukiin, ”joiden takaisinperintää ei vielä ole toteutettu tai näytetty toteen kyseessä olevan ajanjakson päätyttyä”, on tulkittu virheellisesti.

— Italian hallitus katsoo, että mainittua kohtaa on tulkittava siten, että edellä mainitussa arvioinnissa ratkaisevaa on todisteiden esittäminen puolivuotiskauden kuluessa eikä se, onko ne saatettu komission tietoon ennen kyseisen ajanjakson päättymistä. Italian hallituksen mukaan komission päinvastainen tulkinta, jonka mukaan Italian tasavallan on puolivuotiskausittain maksettavien uhka-

sakkojen laskemiseksi esitettävä näyttö viimeistään kyseisen puolivuotiskauden viimeisenä päivänä ja jossa näin ollen jätetään laskelman ulkopuolelle määrät, jotka on peritty takaisin ajanjakson kuluessa mutta joista on ilmoitettu komissiolle vasta myöhemmin, loukkaa vilpittömän yhteistyön periaatetta, eikä ole oikeutettu unionin tuomioistuimen esittämistä pakottavista syistä ja johtaa lisäksi siihen, että Italian viranomaisille asetettua määräaikaa noudattaa vaatimuksia ja alentaa puolivuositain maksettavaa uhkasakkoa lyhennetään perusteetta.

3) Kolmas kanneperuste perustuu SEUT 260 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen ja täytäntöönpanosta annetun tuomion noudattamatta jättämiseen siltä osin kuin tuomio koskee saatavia yrityksiltä, jotka on asetettu ehkäisevän valvonnan tai valvotun hallinnon alaisiksi.

— Päätöksessä ei vähennetä viiteajanjakson päättyessä jäljellä olevasta tuesta näiltä yrityksiltä olevia saatavia, jotka ovat syntyneet konkurssimenettelyjen puitteissa. Italian hallitus katsoo kuitenkin, että kyse on saatavista, joiden suhteen jäsenvaltio on osoittanut toimineensa riittävän huolellisesti ja jotka on näin ollen jätetty huomiotta laskettaessa täytäntöönpanosta annetun tuomion nojalla jäljellä olevien tukien määrää.

Valitus, jonka Markus Brune on tehnyt 19.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-94/11, Brune v. komissio, 21.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Markus Brune (Bryssel, Belgia) (edustaja: Rechtsanwalt H. Mannes)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen vaatimusten perusteella

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-94/11 21.3.2013 antaman tuomion

toissijaisesti palauttamaan asian virkamiestuomioistuimen ratkaistavaksi

— velvoittamaan vastapuolen korvaamaan valituksesta ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa etenkin seuraaviin seikkoihin:

1) Oikeudellisen arvioinnin puutteellisuus tutkittaessa velvoitetta järjestää uusi koe

— Valituksenalaisessa tuomiossa ei oteta huomioon sitä, että uuden suullisen kokeen järjestäminen virkamiestuoimioistuimen asiassa F-5/08, Brune vastaan komissio, 29.9.2010 antaman tuomion (jäljempänä asiassa Brune annettu tuomio) täytäntöön panemiseksi on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja arviointien objektiivisuutta koskevan periaatteen sekä SEUT 266 artiklan vastaista.

— Tuomion perusteluihin sisältyy virheellisiä oikeudellisia seikkoja koskevia arvioita ja virheellinen ja osittain ristiriitainen tosiseikkoja koskeva arvio etenkin SEUT 266 artiklassa asetettujen edellytysten, syrjintäkiellon periaatteen ja yhtenäisiä arviointiperusteita koskevan vaatimuksen kannalta.

2) Se, että vaihtoehtoisia ratkaisumahdollisuuksia ei ole virheellisesti otettu huomioon

— Valituksenalaisessa tuomiossa torjutaan oikeudellisesti virheellisin perusteluin vaihtoehtoiset ratkaisumahdollisuudet, jotka voivat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tässä tapauksessa tulla kyseeseen, asiassa Brune annetun tuomion täytäntöön panemiseksi.

— Vaihtoehtoisten ratkaisumahdollisuuksien tutkimisen osalta tuomio perustuu etenkin yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, arviointien objektiivisuutta koskevan periaatteen, henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja kilpailuilmoituksen virheelliseen tulkintaan.

3) Toissijaisesti: menettelyvirheen virheellinen arviointi uutta koetta valmisteltaessa

— Niihin tuomion perusteluihin, jotka koskevat kutsumista määräajassa, asianmukaisia tietoja valintalautakunnan kokoonpanosta ja tietoja sovellettavasta laista, sisältyy merkittäviä virheitä, jotka liittyvät tosiseikkojen ja vastapuolen järjestelyvelvollisuuksien arviointiin.

— Tuomiossa laiminlyödään sen arvioiminen, onko valittajaa kohdeltu eri tavalla siihen nähden, että toiselle hakijalle on annettu lisätietoja samanaikaisessa menettelyssä.

— Valintalautakunnan puolueellisuutta koskevan väitteen osalta tuomiossa tutkitaan ainoastaan sitä, että valittajan syrjinnästä ei ole näyttöä pääasiassa, eikä siinä käsitellä huolta puolueellisuudesta uuden kokeen yhteydessä.

4) Se, että valittajan kolmas, neljäs ja viides kanneperuste on jätetty virheellisesti tutkimatta

— Tuomiossa ei oteta huomioon mahdollisuutta esittää yleisiä toteamuksia, jotka eivät ole luonteeltaan EU:n toimielimiä koskevia konkreettisia velvoitteita.

— Tuomiossa tulkitaan aiheutuneen vahingon korvaamista koskevaa vaatimusta siten, että vahingonkorvausta ei ole vaadittu, vaikka se, että vahingonkorvausta on vaadittu, on nimenomaisesti tehty selväksi suullisessa käsittelyssä.

— Tuomiossa ei oteta huomioon SEUT 266 artiklassa asetettua velvoitetta, jonka mukaan aiheutunut vahinko on korvattava viran puolesta, kun sen korvaamista ei ole nimenomaisesti vaadittu.

5) Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva syrjivä ratkaisu

Valituksenalaisessa tuomiossa syrjitään valittajaa asiassa F-42/11, Honnefelder vastaan komissio, käytyyn menettelyyn nähden, sillä työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua harkinnan kannalta merkityksellistä seikkaa ei tarkastella myös valittajan hyväksi.

Kanne 21.5.2013 — SACBO v. komissio ja TEN-T EA

(Asia T-270/13)

(2013/C 207/77)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Società per l'aeroporto civile di Bergamo — Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italia) (edustajat: asianajajat M. Muscardini ja G. Greco)

Vastajaat: Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirasto ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä jätetään hyväksymättä tietyt ulkopuoliset kustannukset ja pienennetään siten yhteisrahoitusta ja vaaditaan palauttamaan 158 517,54 euroa, laissa säädettyine seurauksineen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävässä kanteessa on kyse Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston (TEN-T EA) 18.3.2013 tekemästä päätöksestä, jonka otsikkona on "Hankkeen 2009-IT-91397-S päättäminen — Tutkimus Bergamo-Orio al Serion lentokentän intermodaalista kehittämisestä — Komission päätös C(2010) 4456 (1)" siltä osin kuin siinä katsotaan, ettei jo kauan sitten toteutettuihin toimintoihin 1, 2.1, 4, 5, 6 ja 7 liittyviä menoja voida hyväksyä eikä siten rahoittaa, ja vaaditaan palautettavaksi 158 517,54 euroa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu 20.6.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 680/2007 13 artiklan 1 kohdan ja 24.6.2010 tehdyssä komission päätöksessä (2010) 4456 olevien III.4.2.2 ja III.4.2.3 artiklan rikkomiseen

— Kantaja vetoaa tässä yhteydessä siihen, ettei asiassa ole aloitettu rahoitussopimuksen III.4.2.3 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 17 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan, SEUT 296 artiklan 2 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan c alakohdan sekä 24.6.2010 tehdyssä komission päätöksessä (2010) 4456 olevan II.2.3 artiklan rikkomiseen

Kantaja toteaa tässä yhteydessä seuraavaa:

— päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset, koska siinä todetaan, että sopimukset on perusteettomasti ”pirstottu”, mutta toisaalta siinä katsotaan, että ”sopimusten tarkoitus” ”liittyy toisiinsa siinä määrin”, että niiden on täytyntä olla yhden sopimuksentekomenettelyn kohteena

— toteamus sopimuksentekomenettelyn perusteettomasta pirstomisesta on virheellinen, koska se on riitautettu 24.6.2010 tehdyn komission päätöksen (2010) 4456 sisällön perusteella

— sopimuksia ei ole millään tavalla ”pirstottu” eikä hankkeita ole ”jaettu pienempiin osiin”

— direktiiviä 2004/17/EY ei voida soveltaa sopimukseen, jotka alittavat kynnsarvon, koska niihin ei liity rajat ylittävää etua

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu 24.6.2010 tehdyn komission päätöksen (2010) 4456 I.3.1 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan sekä luottamuksensuojan periaatteen rikkomiseen

Kantaja väittää tässä yhteydessä seuraavaa:

— päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset, koska ne ovat ristiriidassa TEN-T EA:n SAP:n ja ASR:n osalta tekemien hyväksyntöjen kanssa

— SACBO:n toteuttamat toiminnot olivat yhteensopivia yhteisrahoituksen kohteena olevien toimintojen kanssa

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2004/17/EY 40 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdan rikkomiseen

Kantaja väittää tässä yhteydessä seuraavaa:

— direktiiviä 2004/17/EY ei voida soveltaa sopimukseen, jotka ovat yhteisrahoituksen kohteena ”tutkimustarkoituksia” varten

— avointa menettelyä ei voitu järjestää yhteisrahoitussopimuksessa vahvistetun tiukan aikataulun vuoksi,

5) Viides kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen väitettyä loukkaamista

Kantaja väittää, että vastaaja ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta, koska se on soveltanut väitettyyn rikkomiseen paljon tiukempaa järjestelmää kuin on säädetty sellaisten tapausten osalta, joissa yhteisrahoitus peruuetaan.

(¹) ”Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- ’STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY’ — Komission päätös C(2010) 4456”

Kanne 21.5.2013 — Max Mara Fashion Group v. SMHV — Mackays Stores (M&Co.)

(Asia T-272/13)

(2013/C 207/78)

Kannekirjelmän kieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italia) (edustaja: asianajaja F. Terrano)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa toisen valituslautakunnan 7.3.2013 asiassa R 1199/2012-2 tekemän riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanaosan ”M&Co.” sisältävä kuvio-merkki luokkiin 25 ja 35 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 9 128 679

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanoo-
san ”MAX&Co.” sisältävät kuviomerkit luokkiin 18, 24, 25, 35
ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille

Väiteosaston ratkaisu: väite hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylättiin

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1
kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 17.5.2013 — Sarafraz v. neuvosto

(Asia T-273/13)

(2013/C 207/79)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja
T. Walter)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Iranin tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin,
yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpi-
teistä annetun asetuksen (EU) N:o 359/2011 12 artiklan 1
kohdan täytäntöönpanosta 11.3.2013 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 206/2013 Mohammad Sarafrazia kos-
kevilta osin

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu kantajan puolus-
tautumisoikeuksien loukkaamiseen

— neuvosto on loukannut kantajan oikeutta tehokkaaseen
oikeussuojaan ja erityisesti laiminlyönyt perusteluvelvol-
lisuutensa, koska se ei ole esittänyt riittäviä perusteluita
kantajan sisällyttämiselle kanteen kohteena olevan täy-
täntöönpanoasetuksen liitteeseen

— neuvosto on loukannut kantajan oikeutta tulla kuulluksi,
koska se ei ole tarjonnut tälle asetuksen (EY) N:o
359/2011 ⁽¹⁾ 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdol-
lisuutta esittää huomautuksia hänen sisällyttämisestään
seuraamuksia koskevaan luetteloon, mikä olisi johtanut
siihen, että neuvosto olisi tarkastellut päätöstä uudelleen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantajan
sisällyttämiselle seuraamuksia koskevaan luetteloon ole oike-
udellisia perusteita

— niistä perusteista, joita neuvosto on esittänyt kantajan
sisällyttämiselle seuraamuksia koskevaan luetteloon, ei
ilmene, mihin oikeudelliseen perustaan neuvosto tältä
osin tukeutuu

— neuvosto on arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti,
koska se on sisällyttänyt kantajan kanteen kohteena ole-
van täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen

— neuvosto ei varsinkaan niillä konkreettisilla perusteilla,
jotka esitetään seuraamuksia koskevassa luettelossa, voi
oikeuttaa kantajan sisällyttämistä mainittuun luetteloon.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ne bis in idem -peri-
aateen loukkaamiseen

— Ison-Britannian media-alan valvontaelin on jo määrännyt
seuraamuksia kantajalle niillä konkreettisilla perusteilla,
joilla neuvosto on sisällyttänyt kantajan seuraamuksia
koskevaan luetteloon

— neuvosto ei väitä, että kyseisestä seuraamuksesta riippu-
matta tai sen määräämisen jälkeen olisi tapahtunut vielä
lainvastaisia tekoja, joilla sisällyttäminen seuraamuksia
koskevaan luetteloon voitaisiin oikeuttaa.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kantajan sellaisten perus-
oikeuksien loukkaamiseen, jotka liittyvät radiotoiminnan va-
pauteen ja sananvapauteen, liikkumisvapauteen ja omaisuus-
densuojaan

— kantajan sisällyttäminen seuraamuksia koskevaan luette-
loon merkitsee oikeudetonta ja epäsuhteista puuttumista
kantajan radiotoiminnan vapauteen ja sananvapauteen
liittyviin oikeuksiin, koska sen tarkoituksena on erityises-
ti, etteivät kantaja ja hänen johtamansa mediayritys voi
lähettää uutisia Euroopasta ja Eurooppaan

— kantajan sisällyttäminen seuraamuksia koskevaan luette-
loon merkitsee oikeudetonta ja epäsuhteista puuttumista
kantajan muihin perusoikeuksiin (omaisuudensuoja, am-
matin harjoittamisen vapaus, liikkumisvapaus).

⁽¹⁾ Iranin tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin
kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 12.4.2011 annettu neu-
voston asetus (EY) N:o 359/2011 (EUVL L 100, s. 1).

Kanne 17.5.2013 — Emadi v. neuvosto

(Asia T-274/13)

(2013/C 207/80)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja
T. Walter)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Iranin tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 359/2011 12 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 11.3.2013 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 206/2013 Hamid Reza Emadia koskevalta osin
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen
 - neuvosto on loukannut kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja erityisesti laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, koska se ei ole esittänyt riittäviä perusteluita kantajan sisällyttämiselle kanteen kohteena olevan täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen
 - neuvosto on loukannut kantajan oikeutta tulla kuulluksi, koska se ei ole tarjonnut tälle asetuksen (EY) N:o 359/2011⁽¹⁾ 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta esittää huomautuksia hänen sisällyttämisestään seuraamuksia koskevaan luetteloon, mikä olisi johtanut siihen, että neuvosto olisi tarkastellut päätöstä uudelleen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantajan sisällyttämiselle seuraamuksia koskevaan luetteloon ole oikeudellisia perusteita
 - niistä perusteista, joita neuvosto on esittänyt kantajan sisällyttämiselle seuraamuksia koskevaan luetteloon, ei ilmene, mihin oikeudelliseen perustaan neuvosto tältä osin tukeutuu
 - neuvosto on arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti, koska se on sisällyttänyt kantajan kanteen kohteena olevan täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen
 - neuvosto ei varsinkaan niillä konkreettisilla perusteilla, jotka esitetään seuraamuksia koskevassa luettelossa, voi oikeuttaa kantajan sisällyttämistä mainittuun luetteloon.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ne bis in idem -periaatteen loukkaamiseen
 - Ison-Britannian media-alan valvontaelin on jo määrännyt seuraamuksia kantajalle niillä konkreettisilla perusteilla, joilla neuvosto on sisällyttänyt kantajan seuraamuksia koskevaan luetteloon
 - neuvosto ei väitä, että kyseisestä seuraamuksesta riippumatta tai sen määräämisen jälkeen olisi tapahtunut vielä lainvastaisia tekoja, joilla sisällyttäminen seuraamuksia koskevaan luetteloon voitaisiin oikeuttaa.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kantajan sellaisten perusoikeuksien loukkaamiseen, jotka liittyvät radiotoiminnan vapauteen ja sananvapauteen, liikkumisvapauteen ja omaisuusuojaan
 - kantajan sisällyttäminen seuraamuksia koskevaan luetteloon merkitsee oikeudetonta ja epäsuhteista puuttumista kantajan radiotoiminnan vapauteen ja sananvapauteen liittyviin oikeuksiin, koska sen tarkoituksena on erityisesti, etteivät kantaja ja mediayritys, jonka palveluksessa hän on, voi lähettää uutisia Euroopasta ja Eurooppaan
 - kantajan sisällyttäminen seuraamuksia koskevaan luetteloon merkitsee oikeudetonta ja epäsuhteista puuttumista kantajan muihin perusoikeuksiin (omaisuudensuoja, ammatin harjoittamisen vapaus, liikkumisvapaus).

⁽¹⁾ Iranin tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 12.4.2011 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 359/2011 (EUVL L 100, s. 1).

Kanne 23.5.2013 — Italia v. komissio

(Asia T-275/13)

(2013/C 207/81)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: valtionasiamies P. Gentili, G. Palmieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan avointa kilpailua EPSO/AD/249/13 kahden varallaololuettelon, joilla on 37 ja 27 paikkaa, muodostamiseksi avoimena olevien hallintovirkamiesten (AD 7) virkojen täyttämiseksi makrotaloustieteen ja rahoitustieteen alalla koskevan ilmoituksen;
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee avointa kilpailua EPSO/AD/249/13 kahden varallaololuettelon, joilla on 37 ja 27 paikkaa, muodostamiseksi avoimena olevien hallintovirkamiesten (AD 7) virkojen täyttämiseksi makrotaloustieteen ja rahoitustieteen alalla koskevaa ilmoitusta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 263, 264 ja 266 artiklan rikkomiseen.
- Komissio on loukannut unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P antaman sellaisen tuomion sitovuutta, jossa todetaan lainvastaisiksi ilmoitukset, joiden mukaan unionin avoimiin kilpailuihin osallistuvat henkilöt voivat valita kieleksi 2 vain englannin, ranskan tai saksan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 342 artiklan sekä asetuksen 1/58 1 ja 6 artiklan rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on rajannut avoimiin kilpailuihin osallistuvien henkilöiden kieleksi 2 valittavissa olevat kielet kolmeen kieleen, komissio on käytännössä sanellut uuden toimielinten kielisääntönsä ja siten loukannut neuvoston yksinomaista toimivaltaa kyseisellä alalla.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu EY 12 artiklan (nykyisin SEUT 18 artikla), Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan, EU 6 artiklan 3 kohdan, henkilösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 2 ja 3 kohdan, asetuksen 1/58 1 ja 6 artiklan sekä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan, 27 artiklan 2 kohdan ja 28 artiklan f alakohdan rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komission asettama kielellinen rajoitus on syrjivä, koska kyseisissä säännöksissä ja määräyksissä kielletään asettamasta Euroopan kansalaisille ja toimielinten virkamiehille kielellisiä rajoituksia, joista ei ole säädetty yleisesti ja objektiivisesti asetuksen 1/58 6 artiklan mukaisesti toimielinten työjärjestyksissä ja joita ei ole tällä hetkellä asetettu, ja koska niissä kielletään ottamasta käyttöön kyseisiä rajoituksia, ellei viraston erityinen, perusteltu etu sitä edellytä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu EU 6 artiklan 3 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin siinä määrätään luottamuksen suojan periaatteesta perusoikeutena, joka ilmenee jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komissio on loukannut kansalaisten perusteltua luottamusta siihen, että heillä on mahdollisuus valita kieleksi 2 mikä hyvänsä unionin kieli, kuten vuoden 2007 loppuun asti on jatkuvasti ollut ja kuten unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P annetussa tuomiossa on sitovasti vahvistettu.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja kilpailuilmoituksen luonteeseen ja tarkoitukseen olennaisesti liittyvien normien rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on ennakolta ja yleisesti rajannut kieleksi 2 valittavissa olevat kielet kolmeen, se on tosiasiallisesti varhentanut ilmoitusvaiheeseen ja kilpailuun osallistumisen edellytyksiin hakijoiden kielitaidon tarkastamisen, jonka pitäisi sen sijaan tapahtua kilpailun kuluessa. Näin toimien kielitaidosta tulee ammattitaitoon nähden määräävä tekijä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu SEUT 18 artiklan ja 24 artiklan 4 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan, asetuksen 1/58 2 artiklan ja henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on määrännyt, että osallistumishakemukset on pakko lähettää englanniksi, ranskaksi tai saksaksi ja että EPSO:n hakijoille lähetettävät kilpailun kulkua koskevat ilmoitukset lähetetään kyseisellä samalla kielellä, on loukattu Euroopan kansalaisten oikeutta käyttää omaa kieltään toimielinten kanssa asioidessaan ja lisäksi on syrjitty niitä, joilla ei ole kyseisten kolmen kielen syvällistä taitoa.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu asetuksen 1/58 1 artiklan ja 6 artiklan, henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan sekä 28 artiklan f alakohdan, henkilösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja SEUT 296 artiklan 2 kohdan (perustelujen puutteellisuus) rikkomiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Tosiseikkojen vääristely.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komissio on perustellut kolmeen kieleen rajoittamista vaatimuksella, että uudet palvelukseen otettavat pystyisivät heti kommunikoidaan toimielinten sisällä. Kyseinen perustelu on ristiriidassa tosiseikkojen kanssa, koska kyseiset kolme kieltä eivät välttämättä ole toimielinten sisällä olevien eri kieliryhmien välisessä viestinnässä kolme eniten käytettyä kieltä, eikä se ole oikeassa suhteessa sen perusoikeuden rajoittamiseen, jonka mukaan kielen perusteella ei saa joutua syrjityksi.

Kanne 15.5.2013 — Now Wireless v. SMHV — Starbucks (HK) (now)

(Asia T-278/13)

(2013/C 207/82)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Now Wireless Ltd (Guildford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister T. Alkin)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kiina)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen

- määräämään, että yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 1421700 on julistettava menetetyksi käyttämättä jättämisen perusteella
- velvoittamaan rekisteröidyn haltijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: Luokkiin 35, 41 ja 42 kuuluvia palveluja varten rekisteröity sanaosan "now" sisältävä kuviomerkki — yhteisön tavaramerkki nro 1 421 700

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mittätömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkkirekisteröinnin julistaminen osittain menetetyksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 24.5.2013 — Ezz ym. v. neuvosto

(Asia T-279/13)

(2013/C 207/83)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypti), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypti), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), Shani-naz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egypti) (edustajat: Queen's Counsel J. Lewis, Barrister B. Kennelly ja Solicitor J. Binns)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 21.3.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/144/YUTP (EUVL L 82, s. 54) ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 (EUVL L 76, s. 4) sellaisena kuin sen soveltamista jatketaan 21.3.2013 tehdyllä neuvoston päätöksellä, siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajiin, ja

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteensa tuoksi kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, a) ettei neuvoston päätöksellä 2013/144/YUTP ei ole asianmukaista oikeudellista perustaa, koska se ei täytä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa asetettua edellytystä; ja b) ettei neuvoston asetuksen (EU) N:o 207/2011 soveltamista voitu jatkaa, koska asetus ei täyttänyt oikeudellista perustaa koskevaa edellytystä: SEUT 215 artiklan 2 kohta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, etteivät sellaisten rajoittavien toimenpiteiden, joista säädetään neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP 1 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 2 artiklassa, hyväksymisen edellytykset täyty kantajien osalta. Lisäksi kantajat väittävät, että vastaajan perustelut kantajiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymiselle ovat täysin epämääräisiä, erittelemättömiä, toteennäyttämättömiä ja perusteettomia sekä riittämättömiä oikeuttamaan tällaisten toimenpiteiden soveltamisen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska a) rajoittaviin toimenpiteisiin ei liity menettelyä, jossa kantajat saisivat tiedon näytöstä, jonka perusteella päätös heidän varojensa jäädyttämisestä tehtiin, tai jossa he voisivat tehokkaasti esittää näkemyksiään tästä näytöstä; b) perustelut, joihin riidanalaisissa toimenpiteissä vedotaan, sisältävät yleisluontoisen, perustelemattoman ja epämääräisen väitteen oikeudellisesta menettelystä, ja koska c) vastaaja ei ole antanut riittäviä tietoja, jotta kantajat voisivat tehokkaasti esittää kantansa, minkä vuoksi tuomioistuin ei voi arvioida sitä, ovatko neuvoston päätös ja arviointi perusteltuja ja tukeutuvatko ne pätevään näyttöön.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja ei ole esittänyt kantajille riittäviä perusteluita sille, että heidät sisällytettiin riidanalaisien toimenpiteiden piiriin, mikä on vastoin vastaajalle asetettua velvollisuutta esittää selvästi päätöksen perusteena olevat tosiasialliset ja erityiset syyt, mukaan lukien yksittäiset täsmälliset perustelut, joiden johdosta se katsoi, että kantajat olivat vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut perusteesta ja suhteettomasti kantajien omaisuudensuojaa ja mainetta.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu siihen, että kantajien sisällyttäminen sellaisten henkilöiden luetteloon, joita vastaan rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan, perustuu vastaajan ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kanne 22.5.2013 — Iglotex v. SMHV — Iglo Foods Group (IGLOTEX)

(Asia T-282/13)

(2013/C 207/84)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Iglotex S.A. (Skórcz, Puola) (edustajat: asianajajat I. Helbig, P. Hansmersmann ja S. Rengshausen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Iglo Foods Group Ltd (Feltham, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riitautetun päätöksen

— kumoamaan väiteosaston päätöksen

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanan "IGLOTEX" — yhteisön tavamerkkihakemus nro 9 283 367 luokkiin 29 ja 30 kuuluville tavaroille

Sen tavamerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavamerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sana-merkki "IGLO" luokkiin 29 ja 30 kuuluville tavaroille — yhteisön tavamerkkihakemus nro 5 740 238

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien kyseisten tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 22.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-131/12, Marcuccio v. komissio, 11.3.2013 antamasta määräyksestä

(Asia T-283/13 P)

(2013/C 207/85)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen määräyksen kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta

— palauttamaan asian virkamiestuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat, joihin on vedottu asiassa T-203/13 P, Marcuccio vastaan komissio.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 22.5.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-17/12, Marcuccio vastaan komissio, 11.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-284/13 P)

(2013/C 207/86)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta

— palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-203/13 P, Marcuccio vastaan komissio.

Kanne 24.5.2013 — Husky CZ v. SMHV — Husky of Tostock (HUSKY)

(Asia T-287/13)

(2013/C 207/87)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Husky CZ s.r.o. (Praha, Tšekin tasavalta) (edustaja: lakimies L. Lorenc)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Yhdistynyt kuningaskunta)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.3.2013 tekemän riidanalaisen päätöksen;

— velvoittamaan SMHV:n ja Husky of Tostock Limitedin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu:* Sanamerkki "HUSKY" luokkiin 3, 9, 14, 16, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkki nro 152 546*Yhteisön tavaramerkin haltija:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä:* Kantaja*Mitättömyyssoston ratkaisu:* Yhteisön tavaramerkin rekisteröinti kumottiin osittain.*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valitus hylättiin.*Kanneperusteet:* Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen**Kanne 30.5.2013 — Italia v. komissio**

(Asia T-295/13)

(2013/C 207/88)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Italian tasavalta (asiamiehet: avvocato dello Stato P. Gentili ja G. Palmieri)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan oikaisun ilmoitukseen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/177/10, oikaisun ilmoitukseen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/178/10 ja oikaisu ilmoitukseen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/179/10, jotka on julkaistu 21.3.2013 Euroopan unionin virallisessa lehdessä C 82A.

— kumoamaan tämän seurauksena oikaistut kilpailuilmoitukset

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-275/13, Italian tasavalta v. komissio, esitettyjä.

Kanne 3.6.2013 — SACE ja SACE BT v. komissio

(Asia T-305/13)

(2013/C 207/89)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantajat:* SACE SpA (Rooma, Italia) ja SACE BT SpA (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat M. Siragusa ja G. Rizza)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan päätöksen kokonaisuudessaan, tai toissijaisesti osittain

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— määräämään tarvittavista muista tarpeellisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

Kanne koskee 20.3.2013 tehtyä komission päätöstä C(2013) 1501 lopullinen, jossa määrätään, että SACE BT-nimiselle lyhyen aikavälin vientiluottovakuutusyhtiölle myönnetty tuet on perittävä osittain takaisin. Kyseessä ovat erityisesti valtion omistaman emoyhtiön (SACE S.p.A) vuonna 2009 toteuttamat pääomanlisäykset ja SACE BT:lle myönnetty jälleenvakuutusturva.

Komission mukaan SACE ei ole kummassakaan tapauksessa ottanut huomioon investointien riskialttiutta eikä ole näin ollen toiminut markkinataloussijoittajan tavoin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Italian valtio ei ole vastuussa riidanalaisista toimenpiteistä.

— Tässä yhteydessä todetaan, että SACE S.p.A:n hallinto-neuvosto ei ole toteuttanut riidanalaisia toimenpiteitä viranomaisten kehotuksesta tai julkisten tahojen vaatimusten täyttämiseksi, vaan se on käyttänyt itsenäisesti kaupallista ja strategista toimivaltaansa ja toiminut siten kuin markkinataloudessa toimitaan, samoin kuin tapahtuu normaalisti sen päätöksenteossa, ilman ainoan osakkeenomistajan eli talous- ja valtiovarainministeriön valvontaa, lupaa tai ohjeita.

- 2) Toinen kanneperuste: toisella toimenpiteellä on myönnetty etu SACE BT:lle.

— Tässä yhteydessä todetaan, että SACE S.p.A:n päätös tarjota jälleenvakuutusturvaa siten, että on käytetty hyväksi taloudellisen ketjun vaiheeseen, jossa vakuutusmaksuja korotettiin, kuuluvia mahdollisuuksia, on toteutettu ilman mitään tarkoitusta tarjota SACE BT:lle tukea. Sitä paitsi ainoastaan emoyhtiö on hyötynyt taloudellisesti jälleenvakuutussuhteesta. Lisäksi komission huomautuksille positiivisesta korrelaatiosta riskialttiuden suuruuden ja pyydetyn maksun välillä ei löydy tukea alaa koskevasta kirjallisuudesta eikä markkinakäytännöstä, edes erityisesti SACE BT:n osalta. Komission yritys soveltaa eri asiayhteyksiin ja toimenpiteisiin sen lyhyen aikavälin vientiluototovakuutusjärjestelmää Portugalissa koskevassa asiassa omaksumaa sääntöä, ilman yksityiskohtaisia perusteluita, voidakseen osoittaa, että SACE SpA:lle maksetun palkkion määrän olisi pitänyt olla vähintään 10 prosenttia korkeampi kuin palkkio, jota yksityiset jälleenvakuuttajat perivät, kun otetaan huomioon jälleenvakuutusten alhaisempi määrä ja niiden vastattavaksi tuleva alhaisempi riski.

- 3) Kolmas kanneperuste: kolmannella ja neljännellä toimenpiteellä ei ole myönnetty etua SACE BT:lle.

Toteuttaessaan vuonna 2009 kaksi pääomapohjan vahvistamista, vaikka ei ollut mitään ennusteita SACE BT:n tulevasta kassavarojen virtauksista, joiden nojalla olisi voitu odottaa, että tuottavuus olisi ollut ainakin pitkällä aikavälillä riittävää, SACE S.p.A. on suojannut vain viisi vuotta aikaisemmin kyseistä yhtiötä perustettaessa toteuttamansa huomattavan investoinnin arvoa. Lisäksi SACE S.p.A. on katsonut, että sen omistaman yhtiön julistaminen konkurssiin olisi aiheuttanut koko SACE-konsernille vaaran potentiaalisesta vahingosta, koska sen arvo olisi voinut alentua tai luottakelpoisuus heikentyä, vuoden 2009 lopussa arvioidun jäljellä ole-

van pääoman määrää paljon suuremmalla määrällä. Komissio ei ole ottanut huomioon julkisella sijoittajalla olevaa huomattavaa harkintamarginaalia ja se on korvannut SACE S.p.A:n arvion omalla arvioinnillaan pelkästään virheellisen teoreettisen oletuksen perusteella siitä, miten kuvitteellinen huolellisesti ja asiantuntevasti toimiva yksityinen sijoittaja olisi toiminut samoissa olosuhteissa.

Kanne 4.6.2013 — Capella v. SMHV

(Asia T-307/13)

(2013/C 207/90)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Capella EOOD (Sofia, Bulgaria) (edustaja: asianajaja M. Holtorf)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 22.3.2013 antaman päätöksen asiassa R 164/2012-4

— julistamaan menetetyksi numerolla 003611282 seuraavia tavaroita ja palveluja varten rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin "ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry":

— luokka 12: ajoneuvot ja ajoneuvojen lisävarusteet, jotka eivät kuulu muihin luokkiin, ajoneuvojen ikkunoiden osia ja tuulilaseja lukuun ottamatta

— luokka 37: korjaustoiminta; korjaus ja huolto

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, valitusmenettelystä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: Sanaosan "ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry" sisältävä kuviomerkki luokkiin 12, 37 ja 40 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkki nro 3 611 282

Yhteisön tavaramerkin haltija: Oribay Mirror Buttons, SL

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä:
kantaja

Mitättömyysosaston ratkaisu: menettämistä koskevan vaatimuksen
hyväksyminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hyväksyminen ja menettämistä koskevan vaatimuksen hylkääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen, asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2868/95 37 säännön a alakohdan iii alakohdan kanssa, rikkominen sekä asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 kohdan rikkominen

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 21.3.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-24/13)

(2013/C 207/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal ja D. Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajan vaatimus saada korvausta virheistä, joita komissio teki palvelukseenotto-menettelyssä, jonka yhteydessä kantajaa ei otettu palvelukseen

Vaatimukset

- nimittävän viranomaisen 5.6.2012 ja 7.12.2012 tekemät päätökset, joilla kantajan korvausvaatimus on hylätty, on kumottava
- komissio on määrättävä muodostamaan kantajan ura uudelleen
- komissio on veloitettava maksamaan 14 911,07 euroa ja eläkemaksut vuoden 2011 lokakuusta alkaen sekä 2 500 euroa aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, sillä varauksella, että näitä summia muutetaan oikeudenkäynnin aikana, joihin summiin on lisättävä viivästyskorot, jotka on laskettava maksettavien summien eräännympäivästä alkaen EKP:n pääasiallisia jälleerahoitusoperaatioita varten vahvistamaa korkokantaa soveltaen, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 27.3.2013 — ZZ v. SMHV

(Asia F-26/13)

(2013/C 207/92)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajaa ajalta 1.10.2010–30.9.2011 koskevan arviointikertomuksen kumoaminen ja vahingonkorvausvaatimus

Vaatimukset

- Kantajaa ajalta 1.10.2010–30.9.2011 koskeva arviointikertomus on kumottava.
- SMHV on veloitettava suorittamaan kantajalle tuomioistuimen harkinnan mukaisesti asianmukainen korvaus — ei kuitenkaan alle 500 euron suuruisia määriä — hänelle riitautetusta arviointikertomuksesta aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 27.3.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-27/13)

(2013/C 207/93)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kumoamisvaatimus päätöksistä, joilla kantajan palkkaluokka on alennettu AD8:ksi henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla, sekä vahingonkorvausvaatimus aiheutuneeksi väitetyn aineettoman ja aineellisen vahingon johdosta

Vaatimukset

- kumottava kolmitahaisen nimittävän viranomaisen 5.6.2012 asiassa MS 08/058 tekemä päätös, jolla kantajalle on määrätty seuraamukseksi henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 9 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetty palkkaluokan alentaminen siten, että päätös tulee voimaan sen allekirjoittamista seuraavan kuukauden alusta

- kumottava 17.12.2012 tehty ja 18.12.2012 tiedoksi annettu päätös, jolla nimittävä viranomaisena on hylännyt kantajan 10.10.2012 tekemän valituksen, joka oli kirjattu asianumerolla R/566/12
- velvoitettava vastaaja maksamaan aineettomasta ja aineellisesta vahingosta ja kantajan uran vahingoittamisesta korvaus, jonka ennakkoksi arvioidaan tässä vaiheessa yksi euro ja lopulliseksi määräksi arvioidaan tässä vaiheessa 20 000 euroa siten, että vaatimusta voidaan suurentaa tai pienentää oikeudenkäynnin aikana
- joka tapauksessa velvoitettava vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan virkamiestuomioistuinten työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kanne 27.3.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-28/13)

(2013/C 207/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Päätösten, joiden mukaan kantajan kesä-, heinä-, elo- syys- ja lokakuun 2012 palkasta on tehtävä useita pidätyksiä, kumoaminen.

Vaatimukset

- on kumottava 6.7.2012 päivätty kirje, jossa PMO (henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto) ilmoittaa kantajalle päätöksestään noudattaa 30.3.2012 annettua OLAF:n suositusta ja täsmentää (i) pidättäneensä 5 530 euroa hänen kesäkuun 2012 palkastaan (perusteettomasti suoritettut lisät), (ii) että hänen heinäkuun 2012 palkastaan pidätetään 3 822,80 euroa (viivästyskorot perusteettomasti suoritetuista määristä) ja (iii) että hänen elokuun 2012 palkastaan pidätetään 2 373 euroa (sairauskulukorvaukset) ja 699,20 euroa (viivästyskorot)
- on kumottava kantajan kesä-, elo-, syys- ja lokakuun palkasta tehdyt pidätykset ja tarvittaessa kaikki muut kanteen kohteena olevan päätöksen perusteella tulevaisuudessa tehtävät pidätykset
- on kumottava 10.7.2012 päivätty kirje, jossa ilmoitetaan, että on tehtävä 3 071,20 euron suuruinen yhdellä kerralla toteutettava pidätys elokuun 2012 palkasta, tai mikäli velan määrä osoittautuisi liian suureksi perittäväksi yhdellä kertaa, useille kuukausille porrastettuina pidätyksinä

- on kumottava 20.7.2012 päivätty kirje, jossa kantajalle ilmoitetaan, että hänen yksikkönsä ei kyennyt toteuttamaan 3 822,80 euron suuruista pidätystä hänen heinäkuun palkastaan ja että tämä määrä peritään kokonaisuudessaan lokakuun 2012 palkasta, elo- ja syyskuussa 2012 tehtyjen pidätysten jälkeen
- on kumottava osittain 17.12.2012 tehty ja samana päivänä tiedoksi annettu päätös siltä osin kuin siinä hylätään kantajan riidanalaisia päivärahoja ja viivästyksestä suoritettavaa hyvitystä koskeva valitus
- komissio on velvoitettava maksamaan viivästyskorkoa kesäkuusta 2012 lukien 5 530 euron suuruiselle määrälle, elokuusta 2012 lukien aluksi 1 535,60 euron suuruiselle määrälle, syyskuusta 2012 lukien vielä 1 535,60 euron suuruiselle määrälle ja lokakuusta 2012 lukien 3 822,80 euron suuruiselle määrälle, siihen asti kunnes nämä määrät on maksettu kantajalle takaisin; tammikuun 2013 palkan yhteydessä hyvitetyn 3 071,20 euron suuruisen määrän osalta ei ole suoritettava viivästyskorkoa sen palauttamisesta lukien
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 28.3.2013 — ZZ v. Euroopan lääkevirasto

(Asia F-29/13)

(2013/C 207/95)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan työsopimusta väliaikaisena toimihenkilönä, ja vahingonkorvausvaatimus

Vaatimukset

- 30.8.2012 tehty päätös, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan sopimusta, jolla se määrättiin päätymään 30.4.2013 ja jolla kantaja viran puolesta määrättiin lomalle, on kumottava
 - 26.2.2013 tehty päätös, jolla hylättiin sopimuksen jatkamista koskeva pyyntö, on kumottava
 - vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja maksamaan kantajalle 25 000 euroa korvauksena aineettomasta vahingosta.
-

Kanne 8.4.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-32/13)**

(2013/C 207/96)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja F. Moyses)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin maksamattoman jäljellä olevan määrän, joka komission olisi pitänyt maksaa kantajalle erorahana, korvaamista koskeva vaatimus

Vaatimukset

- On kumottava 9.1.2013 tehty komission päätös, jolla komissio hylkäsi kantajan vaatimuksen ja valituksen, jotka koskivat maksamattoman jäljellä olevan määrän, joka komission olisi pitänyt maksaa hänelle hänen irtisanoutumisensa takia, korvaamista. Tarvittaessa kanne koskee myös 13.4.2012 päivätyn sellaisen komission kirjeen kumoamista, jossa komissio ottaa ensimmäistä kertaa kantaa kantajan vaatimukseen, joka koskee määrän, joka komission on maksettava kantajalle, uudelleenlaskemista
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.4.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-34/13)**

(2013/C 207/97)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja R. Duta)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Vaatus kumota kilpailun EPSO/AD/231/12 valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä kantajaa kyseisen kilpailun arviointikokeisiin.

Vaatimukset

- kantajan 25.9.2012 päivätyn valituksen johdosta 31.1.2013 tehty päätös on kumottava

— päätökset, jotka tehtiin 28.6.2012 ja 16.7.2012 ja joilla kantajalle ilmoitettiin siitä, ettei häntä hyväksytty arviointikeskuksessa suoritettavaan esivalintavaiheeseen kilpailussa EPSO/AD/230-231/12, johon hän osallistui, on kumottava

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.4.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-35/13)**

(2013/C 207/98)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat Orlandi, J.-N. Louis ja D. Abreu Caldas)*Vastaaja:* komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Vaatus kumota päätös hyvittää ennen komission palveluksessa aloittamista saavutetut eläkeoikeudet 3.3.2011 annettujen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan uusien yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

Vaatimukset

- henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artikla on todettava lainvastaiseksi
- 28.9. ja 4.10.2012 tehdyt päätökset, joiden mukaan kantajan ennen palveluksessa aloittamista hankkimat eläkeoikeudet hyvitetään Euroopan unionin toimielinten eläkejärjestelmään siirtämisen yhteydessä 3.3.2011 annettujen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisten yleisten täytäntöönpanosäännösten perusteella, on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.4.2013 — ZZ v. EACEA**(Asia F-36/13)**

(2013/C 207/99)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja S. Pappas)*Vastaaja:* Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan palvelukseen ottamista koskeva sopimus päätettiin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan c alakohdan i luetelmakohdan perusteella

Vaatimukset

- Toimeenpanoviraston 24.7.2012 tekemä päätös on kumottava
- tämän seurauksena
 - kantaja on palautettava tehtäviinsä 25.10.2012 lukien ja virasto on veloitettava maksamaan kantajalle palkkaa takautuvasti
 - riidanalainen päätös ja kaikki siihen liittyvät asiakirjat on poistettava kantajan henkilöstökansista
- virasto on veloitettava maksamaan kantajalle 10 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä
- virasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.4.2013 — ZZ v. Euroopan komissio**(Asia F-37/13)**

(2013/C 207/100)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajaja S. Rodrigues ja asianajaja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

OLAFin sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla se hylkääsi kantajan työsopimuksen uusimista koskevan vaatimuksen sen jälkeen kun virkamiestuomioistuin oli kumonnut tuomiollaan kyseisen päätöksen, ja vaatimus henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta aiheutuneen vahingon korvaamisesta

Vaatimukset

- työsopimusten tekemistä varten toimivaltaisen viranomaisen 8.8.2012 tekemä päätös, jolla se hylkääsi kantajan sopimuksen uusimista koskevan vaatimuksen, kumotaan
- siltä osin kuin on tarpeen, kantajan sopimuksen uusimista koskevan vaatimuksen hylkäämisestä 12.8.2010 tehdyn implisiittisen päätöksen kumoaminen siinä tapauksessa, että sen kumoaminen asetettaisiin kyseenalaiseksi unionin virkamiestuomioistuimessa vireillä olevassa valitusasiassa

- työsopimusten tekemistä varten toimivaltaisen viranomaisen 17.1.2013 tekemän sellaisen päätöksen kumoaminen tarpeellisin osin, jolla tämä hylkääsi kantajan 21.9.2012 tekemän valituksen,
- kantajalle on maksettava hänen kärsimästään aineellisesta vahingosta sellainen summa, joka vastaa sen palkan, jonka hän olisi saanut, mikäli hänen OLAFin palveluksessa olevan väliaikaisen toimihenkilön työsopimuksensa olisi uusittu vielä neljäksi vuodeksi, ja kantajan vuoden 2011 toukokuusta alkaen saaman palkan välistä erotusta (niin, että siinä otetaan huomioon hänen eläkeoikeutensa ja uran normaali kehittyminen)
- kantajalle on korvattava sen johdosta, että hän menetti mahdollisuutensa toistaiseksi voimassa olevaan sopimukseen, aiheutunut vahinko, jonka kohtuulliseksi määräksi arvioidaan väliaikaisesti 250 000 euroa
- kantajalle on veloitettava maksamaan korvauksena henkisestä kärsimyksestä summa, jonka kohtuulliseksi määräksi on väliaikaisesti arvioitu 10 000 euroa
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.4.2013 — ZZ v. komissio**(Asia F-38/13)**

(2013/C 207/101)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajajat S. Orlandi, J.-N. Louis ja D. Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Aikaisemmin ansaittuihin eläkeoikeuksiin liittyvän päätöksen, jolla nämä oikeudet päätettiin laskea uusien sääntöjen perusteella, kumoaminen

Vaatimukset

- Henkilöstösääntöjen liitteessä olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosääntösten 9 artikla on julistettava lainvastaiseksi
- 18.6.2012 tehty päätös, jolla kantajan aikaisemmin ansaitsemat eläkeoikeudet hyvitetiin niitä Euroopan unionin eläkejärjestelmään siirrettäessä 3.3.2011 annettujen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosääntösten perustella, on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 29.4.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-39/13)

(2013/C 207/102)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja S. Orlandi)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sen päätöksen kumoaminen, jolla vahvistetaan ennen komission palvelukseen tuloa kertyneiden eläkeoikeuksien hyvitys henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaa 11 artiklan 2 kohtaa koskevien, 3.3.2011 annettujen uusien yleisten täytäntöönpanosäännösten (jäljempänä yleiset täytäntöönpanosäännökset) mukaisesti, ja valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoaminen

Vaatimukset

- Kantajan 24.1.2013 tekemän valituksen, jossa vaadittiin hänen eläkeoikeuksiensa siirtämistä koskevan hakemuksen tekemisajankohtana voimassa olleiden yleisten täytäntöönpanosäännösten ja vakuutusmatemaattisten prosenttilukujen soveltamista, hylkäämisestä tehty päätös on kumottava
- se henkilökohtaisten etuuskien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 11.7.2012 tekemä päätös on kumottava, jolla sovelletaan uusiin yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin perustuvia vakuutusmatemaattisia arvoja
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 7.5.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-40/13)

(2013/C 207/103)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal ja D. Abreu Caldas)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Kantajan eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskevan sellaisen päätöksen kumoaminen, jossa sovelletaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaa 11 ja 12 artiklaa koskevia uusia täytäntöönpanosääntöjä.

Vaatimukset

- Virkamiestuomioistuimen on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteen VIII 11 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosääntöjen 9 artikla on lainvastainen.
- Virkamiestuomioistuimen on kumottava 11.10.2012 tehty päätös, jolla vahvistetaan se, että 3.3.2011 annetuissa henkilöstösääntöjen liitteen VIII 11 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosäännöissä tarkoitettuja parametrejä sovelletaan kantajan eläkeoikeuksien siirtoon.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 8.5.2013 — ZZ ym. v. EIP

(Asia F-41/13)

(2013/C 207/104)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantajat:* ZZ ym. (edustaja: asianajaja L. Levi)*Vastaaja:* Euroopan investointipankki**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Yhtäältä vaatimus helmikuun 2013 palkkalaskelmien, joissa rajoitetaan palkkojen vuosittainen mukautus 1,8 prosenttiin vuodelta 2013, vastaajan kantajille 5.2.2013 ja 15.2.2013 osoittamien tiedotteiden ja myöhempien palkkalaskelmien kumoamisesta. Toisaalta vaatimus toimielimen veloitamisesta suorittamaan korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Vaatimukset

- On kumottava kantajien helmikuun 2013 palkkalaskelmiin sisältyvä päätös, jossa rajoitetaan palkkojen vuosittainen mukautus 1,8 prosenttiin vuodelta 2013, ja näin ollen on kumottava myöhempiin palkkalaskelmiin sisältyvät samanlaiset päätökset ja tarpeellisin osin kumottava vastaajan kantajille 6.2.2013 ja 15.2.2013 osoittamat kaksi tiedotetta.
- On veloitettava vastaaja suorittamaan kullekin kantajalle aineellisesta vahingosta (i) palkan määrä, joka vastaa vuoden 2013 vuosittaisen mukautuksen soveltamista eli 1,8 prosentin korotus 1.1.2013–31.12.2013; (ii) palkan määrä, joka

seuraa vuoden 2013 1,8 prosentin suuruisen vuosittaisen mukautuksen soveltamisesta tammikuusta maksettaviin palkkoihin; (iii) viivästyskorkoa palkoille siihen saakka kunnes maksettavat summat on kokonaisuudessaan maksettu; viivästyskorko lasketaan siten, että Euroopan keskuspankin euromääräisiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa korotetaan kolmella prosentilla ja (iv) vahingonkorvausta ostovoiman menetyksen perusteella; aineellisen vahingon on alustavasti arvioitu kunkin kantajan osalta olevan 30 000 euroa.

- On veloitettava vastaaja suorittamanna kullekin kantajalla 1 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä.
- EIP on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 8.5.2013 — ZZ v. ETSK

(Asia F-42/13)

(2013/C 207/105)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajan työsopimuksen irtisanomisesta tehdyn päätöksen kumoaminen ja vaatimus aineellisen ja aineettoman vahingon korvaamisesta

Vaatimukset

- ETSK:n pääsihteerin sopimuksen tekemiseen valtuutettuna viranomaisena 16.10.2012 tekemä päätös kantajan työsopimuksen irtisanomisesta on kumottava
- sopimuksen tekemiseen valtuutetun viranomaisen 31.1.2013 tekemä päätös, jolla vahvistettiin kantajan työsopimuksen irtisanominen, ja saman viranomaisen 24.4.2013 tekemä päätös, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan valitus, on kumottava siltä osin kuin se on tarpeen
- kantajalle aiheutunut aineellinen vahinko on korvattava
- kantajalle on myönnettävä korvauksen aineettomasta vahingosta kohtuulliseksi arvioitu summa, jonka määrä alustavasti on 15 000 euroa
- ETSK on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 8.5.2013 — ZZ v. Euroopan investointipankki

(Asia F-43/13)

(2013/C 207/106)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ ym. (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus kumota helmikuun 2013 palkkalaskelmaan sisältyvä päätös, jolla rajoitetaan vuosittainen palkantarkistus 1,8 prosenttiin vuodelta 2013, ja myöhemmät palkkalaskelmat. Toisaalta vaatimus tämän seurauksena veloitaa toimielin maksamaan vahingonkorvausta väitetyistä aineellisista ja aineettomista vahingoista.

Vaatimukset

- helmikuun 2013 palkkalaskelmaan sisältyvä päätös rajoittaa kantajien vuosittainen palkantarkistus 1,8 prosenttiin vuodelta 2013 ja sen seurauksena myöhempiin palkkalaskelmiin sisältyvät samankaltaiset päätökset on kumottava, minkä lisäksi vastaajan kantajille 5.2.2013 ja 15.2.2013 osoittamat ilmoitukset on kumottava tarpeellisilta osin
- vastaaja on veloitettava maksamaan jokaiselle kantajista korvauksena aineellisesta vahingosta (i) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa vuoden 2013 palkantarkistusta, eli 1,8 prosentin korotus 1.1.2013 ja 31.12.2013 väliseltä ajalta, (ii) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa seurauksia 1,8 prosentin suuruisen vuosittaisen palkantarkistuksen soveltamisesta tammikuusta 2014 lähtien maksettaviin palkkoihin, (iii) viivästyskorkoa palkasta maksamatta olevalle osuudelle siihen saakka, kunnes se on maksettu täysimääräisesti, siten että viivästyskoron korkokantana käytetään Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa kyseisenä aikana soveltamaa korkokantaa korotettuna kolmella prosenttiyksiköllä, ja (iv) vahingonkorvaus ostovoiman vähenemisestä siten, että vahingon määräksi arvioidaan alustavasti kunkin kantajan osalta 30 000 euroa
- vastaaja on veloitettava maksamaan jokaisella kantajista 1 000 euron korvaus aineettomasta vahingosta
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 8.5.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-44/13)

(2013/C 207/107)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sellaisten komission päätösten kumoaminen, jotka koskevat korvauksen saamista kantajalle elinolo korvauksen virheellisestä laskemisesta aiheutuneesta aineellisesta vahingosta

Vaatimukset

- PMO.1:n 30.3.2012 tehdyn päätöksen osittaisesta kumoamisesta 25.1.2013 tehdyn ja kantajan 28.1.2013 vastaanottaman komission päätöksen kumoaminen siltä osin kuin päätöksessä asetetaan takarajaksi kantajan vaatimukselle saada korvausta elinolo korvauksen, johon kantajalla on ollut oikeus 22.9.2002 lähtien, virheellisestä laskemisesta aiheutuneesta aineellisesta vahingosta, 1.3.2007, ja siltä osin kuin korvauksen laskemisessa otetaan huomioon kantajan tyttären orvoneläke 1.3.2007–31.8.2008
- 4.2.2013 tehdyn ja kantajan 5.2.2013 vastaanottaman komission päätöksen ja kantajan helmikuun 2013 palkkalaskelman kumoaminen siltä osin kuin niissä on kyse ajankohdaksi 1.3.2007 määrätyn vahingon korvaamisen tarkastuskoodista RVV, koska niillä pidetään voimassa palkkalaskelman vaikutukset siihen asti kunnes vahvistetaan uusi palkkalaskelma, jossa henkilösääntöjen liitteessä X olevaa 10 artiklaa, sellaisena kuin se on 31.12.2011, sovelletaan oikein 22.9.2002 saakka
- komission velvoittaminen maksamaan kantajalle myöhemmin täydennettävä 11 000,00 euron suuruinen ennakkokorvaus 22.9.2002–31.8.2008 elinolo korvauksen osalta hänelle aiheutuneesta vahingosta sekä maksamaan 22.9.2002–31.12.2011 aiheutuneen koko vahingon perusteella laskettua korkoa kyseisten korvausten erääntymispäivistä lukien maksun tosiasialliseen suorittamiseen asti siten, että koron määrä lasketaan Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioille vahvistamien korkokantojen mukaisesti
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.5.2013 — ZZ ym. v. EIP

(Asia F-45/13)

(2013/C 207/108)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ ym. (edustaja: L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Palkkakuiteista ilmenevien päätösten soveltaa Euroopan investointipankin yleistä päätöstä, jolla vahvistettiin palkkakehityksen enimmäismääräksi 2,3 prosenttia koko henkilöstön osalta, ja päätöksen, jossa määriteltiin ansioituneisuustaulukko, joka sisälsi 1–3 prosentin palkanlaskun, kumoaminen sekä tästä seuraava vastaajan velvoittaminen maksamaan palkanero viivästyskuluihin ja suorittamaan vahingonkorvausta

Vaatimukset

- On kumottava päätökset, jotka kantajien mukaan ilmenevät huhtikuun 2013 palkkakuiteista, eli päätös soveltaa kantajiin EIP:n hallintoneuvoston 18.12.2012 antamaa päätöstä, jolla vahvistettiin palkkakehityksen enimmäismääräksi 2,3 prosenttia, ja EIP:n hallituksen 29.1.2013 antamaa päätöstä, jossa määriteltiin ansioituneisuustaulukko, joka sisälsi 1–3 prosentin palkanlaskun, ja samoilta osin kaikki myöhempiin palkkakuitteihin sisältyvät päätökset sekä tarpeen mukaan vastaajaan kantajille 5.2.2013 lähettämä ilmoitus;
- vastaaja on velvoitettava maksamaan edellä mainituista EIP:n hallintoneuvoston 18.12.2012 antamasta päätöksestä ja EIP:n hallituksen 29.1.2013 antamasta päätöksestä seuraava palkanero suhteessa ansioituneisuustaulukkoon 4–3–2–1–0 ja ns. nuorten taulukkoon 5–4–3–1–0 tai toissijaisesti niiden kantajien osalta, jotka ovat saaneet arvosanan A, palkanero suhteessa ansioituneisuustaulukkoon 3–2–1–0–0 sekä ns. nuorten taulukon soveltamisalaan kuuluvien kantajien osalta suhteessa ns. nuorten taulukkoon 4–3–2–0–0; tähän erotukseen on lisättävä 12.4.2013 alkaen ja tämän jälkeen joka kuun 12 päivä laskettavat, EKP:n korkokannan mukaiset viivästyskorot lisättyinä 3 prosenttiyksiköllä siihen asti, kunnes velka on maksettu kokonaisuudessaan;
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan ostovoiman alentumisesta johtuva vahinko, joka on arvioitava kohtuuden mukaan ja jonka suuruudeksi on tilapäisesti vahvistettava 1,5 prosenttia kunkin kantajan kuukausipalkasta;
- EIP on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.5.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-46/13)

(2013/C 207/109)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Blot)

Vastaajat: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla on hylätty kehityksen ja yhteistyön pääosaston esittämä pyyntö kantajan ottamiseksi palvelukseen tehtäväryhmän II sopimussuhteisena toimihenkilönä, ja vaatimus saada korvausta aiheutuneesta aineellisesta vahingosta.

Vaatimukset

- komission nimittävänä viranomaisena 4.10.2012 tekemä päätös olla ottamatta kantajaa palvelukseen tehtäväryhmän II ylimääräisenä sopimussuhteisena toimihenkilönä, on kumottava
- siltä osin kuin on tarpeellista on kumottava nimittävän viranomaisen 7.2.2013 tekemä päätös, jolla hylättiin kantajan 19.10.2012 tekemä valitus
- kantajalle aiheutunut aineellinen vahinko on korvattava
- aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä on myönnettävä summa, jonka kohtuulliseksi määräksi on alustavasti arvioitu 50 000 euroa
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 17.5.2013 — ZZ v. neuvosto

(Asia F-47/13)

(2013/C 207/110)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja M. Velardo)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja oli jätetty merkitsemättä niistä AD -virikaryhmään kuuluvista virkamiehistä tehtyyn luetteloon, joita esitettiin ylennettäväksi vuonna 2012

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuim

- kumoaa 20.7.2012 tehdyn neuvoston pääsihteeristön päätöksen nro 63/12 vuonna 2012 ylennettäviä virkamiehiä koskevasta luettelosta, johon kantajaa ei ollut merkitty ja 11.2011 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan aiheutuneen aineellisen ja aineettoman vahingon viivästys- ja hyvityskorkoineen 6,75 prosenttia korkokantaa soveltaen
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 21.5.2013 — ZZ v. parlamentti

(Asia F-48/13)

(2013/C 207/111)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja C. Bernard-Glanz)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Kantajaa koskevan vuoden 2011 arviointikertomuksen kumoaminen

Vaatimukset

- Kantajaa koskeva vuoden 2011 arviointikertomus, sellaisena kuin se on viimeistelytynä ja muutettuna nimittävän viranomaisen 18.7.2012 ja 29.1.2013 tekemillä päätöksillä, on kumottava
- nimittävän viranomaisen 29.1.2013 tekemä päätös, jolla hylättiin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehty valitus, on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 22.5.2013 — ZZ v. komissio

(Asia F-50/13)

(2013/C 207/112)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat B. Cambier ja A. Paternostre)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sen komission päätöksen kumoaminen, jolla ratkaistaan kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan perusteella esittämä täydentävä korvausvaatimus, jossa tämä vaatii täysimääräistä korvausta ammattitaudistaan aiheutuneista aineellisista vahingoista ja henkisestä kärsimyksestä sekä lukuisista sääntöjen vastaisuuksista, joita on liittynyt hänen henkilöstösääntöjen 73 artiklan perusteella esittämänsä vaatimuksen tutkimiseen.

Vaatimukset

- On kumottava 7.8.2012 tehty komission päätös, jolla ratkaistaan kantajan 18.4.2012 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan perusteella esittämä täydentävä korvausvaatimus yhteisen oikeuden ja henkilöstösääntöjen määräysten nojalla

- On kumottava 14.2.2013 tehty komission päätös, jolla hylätään kantajan 25.10.2012 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan perusteella tekemä valitus
- Kantajalle on myönnettävä 1 798 650 euroa korvauksena ammattitaudista aiheutuneista aineellisista vahingoista ja henkisestä kärsimyksestä, jotka voidaan korvata yhteisen oikeuden täyttä korvausta koskevan periaatteen nojalla, siten, että tästä vähennetään henkilöstösääntöjen 73 artiklan nojalla myönnetty korvaus, jonka määrää virkamiestuomioistuin mahdollisesti arvioi uudelleen vireillä olevassa asiassa F-142/12
- Kantajalle on myönnettävä 145 850 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka johtuu komission kantajaa kohtaan tekemistä virheistä
- Kantajalle on korvattava oikeudenkäyntikulut ja muut hänelle aiheutuneet kulut samoin kuin viivästyskorot ja kaikki muut korot, jotka virkamiestuomioistuin katsoo asianmukaisiksi, joulukuusta 2004 lukien, josta lähtien kantajalle aiheutuneet vahingot voitiin laskea ja korvata
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 31.5.2013 — ZZ v. ETSK

(Asia F-54/13)

(2013/C 207/113)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat T. Bontinck ja A. Guillaume)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

ETSK:n päätöksen hylätä vaatimus, jonka kantaja oli tehnyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan perusteella korvauksen saamiseksi vahingosta, jonka hän väittää itselleen aiheutuneen hallinnon väitetyn painostuksen tai jopa ahdistelun vuoksi, kumoaminen.

Vaatimukset

- ETSK:n pääsihteerin 3.10.2012 tekemä päätös, joka pysytettiin kantajan 24.10.2012 tekemän oikaisuvaatimuksen jälkeen 22.2.2013 tehdyllä päätöksellä, on kumottava sikäli kuin sillä hylättiin kantajan 5.6.2012 tekemä vaatimus riittävän ja kohtuullisen korvauksen saamiseksi hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, vahingosta hänen maineelleen ja terveydelleen sekä uralleen
- kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä ja vahingosta hänen maineelleen ja terveydelleen on myönnettävä korvaus, jonka suuruudeksi arvioidaan 12 000 euroa ja jota voidaan korottaa tai alentaa oikeudenkäynnin kuluessa
- kantajalle on myönnettävä korvaus hänen uralleen hänen ylenemisensä viivästymisen vuoksi tuolloin käynnissä olleiden tutkimusten ja menettelyjen takia aiheutuneesta vahingosta ja tämä on tehtävä määrittämällä hänen uransa uudelleen palkkaluokkaan AST 5, joka voi kehittyä oikeudenkäynnin aikana, ja toissijaisesti maksamalla riittävä korvaus, jonka suuruudeksi arvioidaan 41 403,09 euroa, jota voidaan korottaa oikeudenkäynnin aikana
- ETSK on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI